

ÔI CHÚA, CHỈ MỘT LẦN NỮA THÔI

Xin chúc các bạn buổi sáng tốt lành, hay buổi chiều tốt lành.

Tôi đã làm vỡ cái đồng hồ đeo tay của tôi, nên tôi không thể nói mấy giờ rồi. [Một anh em nói, “Vẫn buổi sáng, thưa anh.”—Bt.] Vẫn buổi sáng, phải không? Được rồi.

² Hơn nữa, chúng ta đang sống trong cõi Đời đời. Chúng ta không có thời gian. Những giới hạn thời gian đã dừng lại khi Chúa Jêsus Christ ban cho tôi Sự sống của Ngài bên trong tôi, để sống, vì vậy chúng ta là những tạo vật Đời đời ngay bây giờ, đang ngồi với nhau trong các nơi trên Trời trong Chúa Jêsus Christ. Thật là một thì giờ tuyệt vời!

³ Bây giờ đây chỉ là ngày thứ hai của tôi ở đây với các bạn, nhưng, chao ôi, nó giống như mật đường lạnh cứng vào buổi sáng, nó rất dày đặc và tuyệt vời. Tôi chưa bao giờ tận hưởng nhiều hơn nữa trong buổi nhóm nào. Và bây giờ tôi đang nhìn xung quanh vào ban đêm, họ đông đến nỗi tôi không thể nhìn thấy ai, nhưng hôm nay tôi có thể nhìn bao quát. Tôi đã có đặc ân được bắt tay với nhóm mục sư truyền đạo tốt đẹp này trong nhóm này ở đây.

⁴ Tôi nhớ một cụ già thường đến nhà thờ của chúng tôi, tên là John Ryan. Anh Cả Ryan, họ đã gọi anh ấy vậy. Anh ấy đến từ Dowagiac, Michigan. Và anh ấy thường giảng một chút, và rồi chạy lại và bắt tay tôi. Và rồi anh ấy giảng một chút, và chạy lại và bắt tay tôi. Tôi nói, “Anh Ryan, tôi—tôi rất cảm kích điều đó, nhưng tôi—tôi không hiểu được ý nghĩa tại sao anh làm thế.”

⁵ Anh ấy nói, “Khi pin yếu, tôi cần nó được sạc, vì vậy tôi chỉ cần được sạc đầy.”

⁶ Tôi vừa thấy một—một mục sư Giám Lý từ trên quê tôi, mà vừa nhận lãnh Đức Thánh Linh, và tôi đã làm phép báp-têm cho anh ấy. Đang ngồi bên trái tôi, Anh Junior Jackson. Tôi thấy anh ấy bắt tay như thế, hầu như làm tôi nhớ đến Anh Ryan. Bao

nhiều người nghĩ rằng những người Giám Lý không thể nhận lãnh Đức Thánh Linh? Anh em nhầm rồi. Hãy đứng lên, Anh Junior Jackson, anh ấy và người vợ đáng yêu của anh ấy ở đó. Họ đến từ dưới Indiana đó, một mục sư Giám Lý.

7 Willard Collins ở đâu? Anh ấy có ở trong tòa nhà này sáng nay không? Anh ở đâu, Anh Willard? Tôi nghĩ anh ấy đã ở quanh đây. Một mục sư Giám Lý khác đang đứng ở đây, nếu anh em không nghĩ những người Giám Lý có thể nhận lãnh Đức Thánh Linh và chịu phép báp-têm lại. Hãy đứng lên, Anh Collins. Có một người nữa. Người anh em đã theo học tại Viện Asbury tại Wilmore, Kentucky, xuất thân từ một nền tảng Giám Lý tốt đẹp.

8 Bây giờ có một số người nữa với tôi ở đây, đó là—đó là ở trên đó xuống. Tôi nghe họ nói “a-men,” và tôi biết họ ở đây, nhưng tôi không thể nhìn thấy họ. Anh—Anh Fred Sothmann từ đền tạm ở Jeffersonville. Fred, anh và Anh Tom có ở đây không? Tôi tin tôi nghe anh ấy nói, “Ở đây.” Ở trên đây trong góc, vâng.

9 Chúng tôi rất vui mừng được giới thiệu những người này. Tôi không thấy chính xác vào lúc này, có lẽ có nhiều hơn ở đây mà tôi không biết. Tôi nghĩ Anh Jack Moore vừa mới nói xong. Và—và vì vậy đây là những người tốt, và chúng ta yêu mến họ.

10 Và bây giờ thật là một thời gian tuyệt vời được ở đây. Tôi nói với vợ chúng tôi, vợ tôi, tôi nói, “Em, em nên xuống dự buổi nhóm này.” Chúng ta tin vào một buổi nhóm ngũ tuần tốt đẹp điển hình thuở xưa. Chúng ta tin rằng, nơi mà sự tự do trong Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì tất cả các hình thức khác nhau của các giáo phái có thể đến với nhau và ngồi với nhau trong những nơi trên Trời, như một hội thánh. Sự khác biệt của chúng ta không có gì khác biệt ở đó, khi chúng ta ở trong Đấng Christ, chúng ta ở dưới Huyết và trong sự thông công của tình yêu Ngài.

11 Và tôi muốn nói điều này với nhóm mục sư truyền đạo này. Tôi—tôi đến với Ngũ Tuần từ một mục sư Báp-tít Truyền giáo, và tôi đã ngưỡng mộ Ngũ Tuần. Họ là người của tôi. Tôi yêu họ. Nếu tôi nghĩ có nhà thờ nào đúng hơn thế, tôi sẽ ở nhà thờ khác. Nhưng tôi ở với Ngũ Tuần, bởi vì tôi nghĩ rằng đó là điều gần gũi nhất mà tôi thấy với lời Kinh Thánh. Nếu tôi biết điều gì khác, tôi sẽ ở với họ; và vì vậy, không coi thường niềm tin nào khác,

không chút nào. Nhưng lý do tôi nghĩ về Ngũ tuần, bởi vì nó gần hơn với những gì tôi nghĩ là Kinh Thánh, hơn bất cứ điều gì mà tôi biết về.

¹² Và có một điều nổi bật trong hội đồng này, mà tôi để ý, đó là, những người nữ có gương mặt sạch sẽ không son phấn; không có việc làm móng tay đỏ, anh em biết đấy, hay là những gì anh em gọi là thứ đó. Tôi không thích điều đó. Điều đó không trở nên với những Cơ-đốc nhân. Ừ-m. Đúng vậy. Tôi—tôi thích điều đó. Tôi là người theo trường phái cổ điển ưa thích sự thanh sạch, anh em thấy đấy. Tôi thích nhìn thấy phụ nữ...Anh em biết đấy, tôi không có ý nói...

¹³ Đây không phải là nơi để nói bất cứ điều gì, những trò đùa và báng bổ, để nói như vậy. Nhưng tôi không nói điều này vì ý nghĩa đó. Đây không phải là nơi dành cho điều đó.

¹⁴ Nhân tiện, tất cả các bạn đã nhận được điều này khi nào? Điều này đến từ đền tạm của tôi, trông giống như vậy. Chắc chắn vậy. Đúng thế không, thưa hội thánh? Điều đó không giống như bực giảng xưa sao? Ô, tôi nghĩ cùng một Sứ điệp quen thuộc mà chúng ta rao giảng ở đó nó đi khắp nơi, dù sao đi nữa.

¹⁵ Vậy anh em biết đấy, chỉ có một người phụ nữ trong Kinh Thánh từng vẽ mặt mình. Và nàng không hề tô vẽ mặt mình để gặp Đức Chúa Trời. Nàng tô vẽ mặt mình để gặp gỡ đàn ông. Đúng vậy. Anh em biết Đức Chúa Trời đã làm gì cho cô ấy không? Cho những con chó ăn thịt nàng. Vì vậy khi anh em nhìn thấy một người phụ nữ tô vẽ, anh em chỉ nói, “Chào buổi sáng, Cô Thịt Chó.” Đó chính xác là những gì nó xảy ra. Thật kinh khủng, phải không? Nhưng đó là những gì Đức Chúa Trời nghĩ về nó. Nàng chỉ được làm thịt chó thông thường cho những con chó hoang. Đó là về những gì nàng có. Một số trong những con sói hoang này đi lảng vảng khắp nơi, hừ, anh em biết đấy; những gì họ gọi là chó sói, anh em biết đấy. Đó là những gì nó là, chỉ lại là thịt dành cho chó.

¹⁶ Tôi biết ơn vì phụ nữ các chị. Đức Chúa Trời ban cho ân điển để giữ chị em trong tầm nhìn của thập tự giá, hãy tránh xa những điều này của thế gian. Rốt cuộc, chúng ta đang trên đường đến miền Vinh hiển. Chúng ta là công dân của Vương quốc khác.

17 Cách đây đã lâu...Tôi vừa nhìn quanh cử tọa để xem liệu tôi có thể thấy một người trong họ không, và đó là một số người bạn da màu của chúng ta, người Da đen. Anh em biết đấy, cách đây đã lâu, ở dưới đây ở miền Nam, họ thường buôn bán nô lệ. Bây giờ, tôi là người miền Nam. Và có một điều tôi muốn nói về họ, tôi ước gì tôi có thể nói chuyện với Martin Luther King. Người đàn ông đó, là một Cơ-đốc nhân, không biết ông ta đang dẫn dân sự của mình vào ngay một cái bẫy chết chóc, nơi sẽ có hàng triệu người trong số họ bị giết. Thấy không? Ông ta sai lầm.

18 Tôi yêu những người anh em của tôi, những anh em da màu của tôi. Tôi sẽ không ở Châu Phi và đi khắp nơi, giảng cho họ, nếu tôi không yêu mến họ. Họ là dân sự của Đức Chúa Trời, cũng giống như chúng ta. Nhưng tôi không tin rằng...Người đàn ông đó, dưới điều này, sẽ chỉ khiến nhiều, nhiều, nhiều người nữa trong họ bị giết. Rồi nó sẽ bắt đầu một cuộc cách mạng lần nữa, điều đó sẽ không bao giờ lợi ra khỏi những người ở dưới đây. Vì vậy họ không phải là nô lệ. Họ có nhiều tự do như bất cứ ai khác. Họ, nếu họ là nô lệ, tôi sẽ ở bên phía đó. Nhưng họ không phải là nô lệ.

19 Đó chỉ là vì họ muốn đi học. Họ có trường học. Hãy để họ đi học. Đúng vậy.

20 Đã có ở đó, còn nhớ người anh em da màu già nua đó đang đứng lên, sáng hôm đó, trong cuộc bạo động đó. Ông hỏi dân quân xem ông có thể nói được không. Ông nói, “Tôi không bao giờ xấu hổ về việc là một người da đen. Đấng Tạo Dựng của tôi đã làm cho tôi thành một người da đen. Nhưng sáng nay, tôi xấu hổ về cách chủng tộc của tôi đang hành động. Họ đang làm gì với chúng ta? Chỉ là tốt với chúng ta.”

21 “Người đàn bà da trắng,” đứng lên và nói, “Tôi không muốn con cái tôi được học bởi một người đàn bà da trắng,” nói, “bởi vì họ...cô ấy sẽ không quan—quan tâm, quan tâm đến con cái của tôi giống như một người phụ nữ da màu đã ở trong chủng tộc của chính tôi.” Nói, “Ở đó, hãy nhìn những trường học của chúng ta. Họ có những hồ bơi. Họ có những trường học tốt hơn và mọi thứ. Tại sao chúng ta muốn đến trường của họ?” Đúng vậy.

22 Tôi tin Đức Chúa Trời là một Đức Chúa Trời của—của, ồ, tôi muốn nói Ngài là Đức Chúa Trời của sự đa dạng. Ngài tạo nên những ngọn núi lớn và những ngọn núi nhỏ. Ngài tạo nên những sa mạc. Ngài làm nên rừng núi. Ngài làm cho người da trắng, người da đen, người da đỏ. Chúng ta đừng bao giờ vượt qua điều đó. Nó trở thành một sự giống lai. Và bất cứ thứ gì lai giống không thể tự tái tạo. Anh em đang hủy hoại dòng dõi của dân sự. Có một số điều về một người da màu mà một người da trắng thậm chí không sở hữu những đặc điểm của họ. Một người da trắng luôn khó chịu và lo lắng; một người da màu được thỏa mãn trong tình trạng của mình, vì vậy họ không cần những thứ kia.

23 Nhưng trở lại trong thời nô lệ, họ đã bán nô lệ, những con người, giống như một cuộc bán đấu giá, giống như một lô xe hơi đã qua sử dụng. Có một người mua đến, khắp đất nước, và anh ta sẽ mua họ, và đem đi bán và kiếm tiền từ họ, giống như anh em sẽ bán một chiếc xe hơi đã qua sử dụng hay cái gì đó.

24 Không bao giờ là đó là chương trình của Đức Chúa Trời! Đức Chúa Trời đã làm nên con người; con người đã làm nên những nô lệ. Người này không nên cai trị trên người khác. Chúng ta sống với nhau trong sự hiệp nhất và hòa bình.

25 Và người này đến một đồn điền cũ. Anh ta—anh ta muốn mua. “Ông có bao nhiêu nô lệ?”

Nói, “Một trăm hoặc nhiều hơn.”

26 Anh ta đang nhìn họ, và anh chợt để ý, có một nô lệ trong số những người đó...

27 Những người nô lệ buồn bã. Những người châu Phi gốc Hà Lan đã bắt những người nô lệ, mang họ đến đây và làm nô lệ, và bán họ. Và họ biết họ sẽ không bao giờ trở về quê hương. Họ biết họ đã ở đây trong suốt quãng đời còn lại của họ. Họ sẽ không bao giờ gặp lại con cái của họ. Họ sẽ không bao giờ nhìn thấy bố và mẹ. Họ đã ở đây suốt thời gian đó, và họ buồn bã. Và người ta thậm chí mang theo những chiếc roi, và quất họ, để làm cho họ làm việc. Và vì vậy người ta phải làm cho họ làm việc, bởi vì họ không muốn làm việc. Tất cả họ thật sự suy sụp.

28 Người mua nô lệ này đã nhìn qua đó. Và anh ta thấy trong số những người nô lệ này, có một người trẻ tuổi. Họ không phải quất anh; uốn ngực, hếch cằm, ngay vào công việc. Và người môi giới nói với chủ nô lệ, nói, “Tôi muốn mua nô lệ đó.”

Nói, “Anh ta không phải để bán.”

Anh ta nói, “Anh ta dường như khác hẳn với những nô lệ khác.”

Nói, “Đúng thế.”

29 Nói, “Điều gì tạo nên sự khác biệt? Anh ta là một ông chủ đối với những người còn lại của họ à?”

Ông ấy nói, “Không, không. Anh ta chỉ là một nô lệ.”

30 Nói, “Có lẽ ông cho anh ta ăn khác với những người còn lại.”

31 Ông nói, “Không, anh ta ăn trong nhà kho với những người nô lệ còn lại.”

Nói, “Điều gì làm cho anh ta rất khác biệt?”

32 Ông ấy nói, “Tôi luôn tự hỏi điều đó, chính tôi, cho đến khi tôi phát hiện ra. Ở quê nhà, ở châu Phi nơi anh ta sanh ra, cha anh ta là vua của bộ lạc. Và bất kể anh ta ở đâu, anh ta vẫn biết anh ta là con trai của một vị vua, và anh ta hành động như một vua.”

33 Ha-lê-lu-gia! Nếu bạn là con gái của một Vua, thế thì đừng hành động giống như thế gian. Nếu bạn là con trai của Vua, đừng hành động giống như thế gian. Chúng ta là, chúng ta biết rằng chúng ta là con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Mặc dù chúng ta ở đây trong một thế giới tối tăm của sự chết và đau buồn, tuy nhiên chúng ta biết di sản của chúng ta ở đâu. Chúng ta là con trai và con gái của một Vua; không phải là một vị vua, nhưng là Vua. Chúng ta hãy hành động như thế.

34 Cách đây một lát, lý do tôi đã đến trễ, một cô bé người Ê-thi-ô-pi đang dọn phòng, và tôi để ý cô bé đang làm điều gì đó. Tôi đang cố gắng viết ra một số phân đoạn Kinh Thánh cho điều gì đó tôi muốn nói. Đừng đến để nói chỉ để được nghe; Tôi đến để nói điều gì đó mà sẽ giúp đỡ hội thánh, để làm một số sự giúp

đỡ. Và rồi tôi nghiên cứu, và người phụ nữ nhỏ bé này hầu như cứ lẩn quẩn quanh đấy. Cô ấy nói thẳng, “Xin lỗi, thưa ông?”

Và tôi nói, “Vâng, thưa cô.”

³⁵ Và cô nói, “Họ nói với tôi rằng ông là người đã được ơn trước mặt Đức Chúa Trời, rằng khi ông cầu nguyện cho người đau, rằng Đức Chúa Trời đáp lời cầu nguyện của ông.”

³⁶ Tôi nói, “Ngài không chỉ trả lời tôi, nhưng Ngài trả lời bất cứ ai tin Ngài.”

³⁷ Cô ấy nói, “Tôi bị đau, thưa ông. Sẽ không ngoài cách đó nếu tôi xin ông một lời cầu nguyện nhỏ cho tôi chứ?”

Nói, “Không hề.”

³⁸ Tôi bước đến gần cô ấy. Tôi đã cầu nguyện điều gì đó như thế này. “Lạy Chúa Jêsus, cách đây nhiều năm, khi Ngài đang kéo lê một cây thập tự gỗ ghè cũ kỹ lên đồi cát, và kéo theo những dấu chân của Huyết đang chảy xuống trên lưng Ngài. Thân thể yếu đuối, nhỏ bé của Ngài trở nên quá yếu đến nỗi Ngài đã ngã xuống dưới gánh nặng. Có một người đang đứng bên cạnh, tên là Si-môn, một người da đen gốc châu Phi, người đã vác cây thập tự và giúp Ngài mang nó. Đây là một trong những đứa con của người ấy, sáng nay, bị đau.” Khoảng thời gian đó, nó đã xảy ra. Thấy không? Ngài là Đức Chúa Trời của cả nhân loại.

³⁹ Bây giờ, thưa các bạn, các bạn thật là một thánh giả tốt đẹp. Và tôi ra khỏi cánh đồng truyền giáo, trước những ma quỷ và những thầy phù thủy, và vân vân, anh em đừng nghĩ họ sẽ không thách thức anh em. Anh em nên biết rõ hơn mình đang nói về điều gì khi anh em đến trước họ. Nhưng dưới điều đó, và rồi đến đây nơi những ngọn lửa gia đình đang bùng cháy giữa những Cơ-đốc nhân, và vân vân, anh em không biết sự giải thoát là gì cho một người đứng như thế này. Tôi ước gì tôi có thể chỉ ngồi ở đó trong khán thánh giả và nghe những anh em được xúc dầu tốt quý này giáng Lời, và tôi có thể chỉ đưa tay lên và khóc, và la lớn, và cầu nguyện. Và thật là một—thật là một—thật là một điều tuyệt vời, để hâm nóng bằng Lửa. Thật là một điều tuyệt vời. Nhưng thường...

⁴⁰ Thưa các anh em của tôi, tôi có rất nhiều anh em yêu mến tôi, và họ yêu cầu tôi nói. Và do đó tôi biết, người được kêu gọi hầu việc Vua, tôi phải cố gắng làm việc tốt nhất có thể, nhưng tôi luôn luôn lạm dụng nó bằng cách ở lại quá lâu. Và tôi biết anh đang chờ đợi bữa ăn tối của mình, đã ở đây từ tám giờ sáng nay, hay điều gì đó, trong nhóm người này. Nhưng tôi nghĩ rằng, đến chiều nay để nói chuyện với anh em chỉ trong một thời gian ngắn, Tôi đã viết ra một số ghi chú ở đây, và một số câu Kinh Thánh, mà tôi muốn tham khảo. Và trong việc làm điều này, nghĩ rằng anh em có người ở đây là người có đủ điều kiện hơn nhiều, và một sự kêu gọi của Đức Chúa Trời, để chiếm chỗ này, hơn tôi. Nhưng sự kêu gọi của tôi là lời cầu nguyện cho người đau, thấy những khải tượng, và vân vân.

⁴¹ Và tôi đã nói chuyện với ai đó cách đây vài phút. Nếu anh em nhìn vào tạp chí *Life*, tháng trước, anh em sẽ thấy ở đó. Và anh đã có cuốn băng đó. Tôi không phải là người bán băng ghi âm. Nhưng nếu anh em đã từng tin những Lời mà tôi giảng, và anh em có thể đủ khả năng để điều đó, hãy có được *Bấy Ấn*, và trước tiên là *Mấy Giờ Rồi, Thưa Quý Vị?* Hãy nghe bài đó nói về, sáu tháng trước khi nó xảy ra. Và khoa học bị cản trở. Đứng ngay dưới nơi nó đang xảy ra ở đó. Và đã nói với họ, sáu tháng trước, cách mà sẽ có bảy Thiên sứ trong hình dạng của một chòm sao, và trông giống như một kim tự tháp, sẽ đổ xuống. Và tôi sẽ đứng ở phía bắc của Tucson, Arizona, và sẽ có một tiếng gầm thét thậm chí sẽ làm rung chuyển những tảng đá từ những ngọn núi. Anh Fred Sothmann đang ngồi ở đó, người đang đứng với chúng tôi, nhiều người trong số họ, khi điều đó xảy ra.

⁴² Bây giờ khoa học đã chụp được bức ảnh của Nó, anh em đã thấy Nó, đăng trên hãng thông tấn Hội Báo chí. Họ không biết Nó là gì. Có một đám Mây lơ lửng, cao hai mươi sáu dặm. Đó là mười lăm dặm, hay hai mươi, thậm chí trên nơi có hơi nước. Họ không biết tất cả điều gì đang xảy ra, và họ đang cố gắng điều tra Nó. Và ở đó, ngay dưới Nó, tôi đang đứng. Và bảy Thiên sứ đó đang vang rầm lên tiếng của họ, của Bấy Ấn đó, đang đứng đó. Và người làm chứng, ba người chúng ta, như là một nhân chứng về những điều đã được nói tiên tri trên băng ghi âm, *Thưa Quý*

Vị, *Mấy Giờ Rồi?* Và ở đó bây giờ họ đang cố gắng tìm ra. Đó là một sự bí ẩn đối với họ.

Một số người trong họ nói, “Hãy đi, đi, tại sao anh không đi nói với họ?”

43 Nó sẽ giống như khi Thiên sứ của Chúa hiện ra ở đây tại Houston, Texas, trong Ánh sáng đó. Tôi đã nói với dân sự, “Suốt đời tôi đã thấy Ánh sáng đó.”

44 Hội thánh biết điều đó. Khoa học biết điều đó. Đó là, mọi thứ phải làm chứng khi Chúa Jêsus Christ hành động. Nó đấy. Tạp chí, nếu anh em muốn xem, đó là tạp chí có Rockefeller và người vợ mới của ông ở phía sau. Tôi nghĩ đó là số phát hành tháng Năm của tạp chí *Life*. Ngài là Đức Chúa Trời. Chúng ta đang sống trong những ngày sau rốt.

45 Bây giờ tôi đã đến sáng nay để cố gắng chọn ra một vài ghi chú ở đây, và những sự việc, để nói về điều gì đó mà sẽ giúp ích cho hội thánh, sẽ giúp ích cho những anh em mục sư truyền đạo này, gắng sức thực hiện nhiệm vụ với tôi những người này. Chúng ta là anh em, và họ mang tôi đến đây bởi vì họ tin vào chức vụ giống như vậy. Anh em đã được cứu trong buổi nhóm này, tại sao anh em không nhận làm thành viên của mình với một số trong những giáo hội tốt đẹp này ở đây mà tin vào loại chức vụ này. Họ, họ tin điều đó, họ đứng đằng sau nó. Và tôi—tôi đến để chúng ta có thể đặt ra Kinh Thánh và vì điều gì đó mà có thể giúp ích cho hội thánh.

46 Và chủ đề của tôi, giống như, sáng nay, là tình trạng mà tôi nghĩ giáo hội Ngũ Tuần thì thuộc về thời đại này. Chúng ta đang đứng ở vị trí nào và giờ nào, và khả năng xảy ra là gì? Bây giờ hãy để tôi trích dẫn điều đó một lần nữa. Hội thánh đang đứng trong tình trạng nào bây giờ, và những khả năng nào nằm ở phía trước cho nó?

47 Tôi muốn đọc từ Kinh Thánh, cho một phân đoạn, và tôi muốn đọc từ Sách Các Quan Xét, chương thứ 16, câu 27 và 28.

Và dền dầy những người nam và người nữ; và hết thầy quan trưởng Phi-li-tin đều ở đó; và tại trên sân mái dền

cũng có độ gần ba ngàn người nam và nữ, và xem Sam-sôn làm trò.

Bấy giờ Sam-sôn đã kêu cầu cùng CHÚA, mà rằng, Ôi Chúa là ĐỨC CHÚA TRỜI, xin nhớ đến tôi, tôi cầu xin Ngài,... thêm sức cho tôi, Tôi cầu xin Ngài, chỉ một lần này thôi, Ôi CHÚA, hầu cho tôi có thể...một lần được trả thù cho những người Phi-li-tin vì hai con mắt của tôi.

48 Tôi muốn lấy đề tài đó ra, từ *Ôi Chúa, Chỉ Một Lần Nữa Thôi*. Câu xin Chúa ban phước cho việc đọc Lời Ngài.

49 Đó phải là một—một buổi chiều tuyệt vời, điều gì đó giống như chúng ta đang tận hưởng ngày hôm nay ở đây trên khu cắm trại này, ở đây ở Hot Springs, Arkansas. Và có một lễ kỷ niệm lớn đang diễn ra, nhưng rất trái ngược với những gì lễ kỷ niệm ngày hôm nay. Có khoảng ba ngàn người Phi-li-tin nhìn xuống từ các hành lang, tới một cặp kỳ lạ bước vào đại hí trường lớn, và những quan tướng được tôn trọng cao và những quý bà trang sức lộng lẫy của họ đều đang ngồi trong vị trí đó.

50 Và như nó đã xảy ra lúc đó, đã có, ồ, thứ gì đó giống như một cây nấm ở đó, tòa nhà đặt trên những cây trụ đưa ra, điều gì đó giống như có thể là một kiểu kiến trúc hiện đại, kiến trúc...kiến trúc vòng cung. Và tất cả những người Phi-li-tin này đã tập hợp lại ở đó, và đã chuẩn bị cho sự kiện lớn này. Và họ đã ở trong lễ kỷ niệm lớn này, và mọi con mắt đều tập trung vào giữa đấu trường này. Họ phải đứng lên, để có một—một cái nhìn rõ hơn về sự kiện sắp xảy ra.

51 Và bây giờ khi chúng ta ngồi ở đây chiều nay, chúng ta hãy xem thử chúng ta có thể, với tâm trí tưởng tượng, đặt chính chúng ta vào vị trí đó, để nhìn vào cảnh này. Chúng ta thấy gì?

52 Đang đến, di chuyển ra trung tâm đấu trường, đến một cậu bé, đang nắm tay một người mù, đang vấp ngã, loạng choạng. Họ đã có nhiều buổi biểu diễn với những con khỉ, và—và những trò lừa đảo nhỏ, và vân vân; nhưng bây giờ đã đến lúc cho sự kiện chính, điều mà họ đã chờ đợi quá lâu, sự kiện chính trong ngày. Buổi sơ khảo đã kết thúc, các phòng sảnh vang dội suốt buổi chiều với những cuộc vui chơi say sưa. Vì, họ đang ăn mừng

chiến thắng của Đa-vít, thần cá của họ, trên hòm giao ước và lời hứa của Đức Giê-hô-va.

53 Thật là một cảnh tượng đáng xấu hổ, như chúng ta có thể tưởng tượng một điều như vậy đang xảy ra; về thần cá của một dân ngoại giáo, đang ăn mừng chiến thắng trên các đày tớ của Đức Giê-hô-va, tất cả vì sự thất bại của con người trong việc thực hiện những điều mà người đó đã được định trước để làm. Và ở đây là một dân ngoại giáo, say rượu, đánh nhau, những phụ nữ trang sức, mặt mày tô vẽ, một lễ kỷ niệm Hollywood hiện đại, mang tô tó của Chúa Đức Chúa Trời, bị trói trong xiềng xích, cho sự kiện chính của buổi chiều.

54 Chàng trai phải bị kéo lê ở đó, vấp ngã, đến với đám người lớn xác thịt này, cả hai mắt đều bị móc ra, tóc thả xuống lưng, bị trói và bị trói, để làm trò tiêu khiển cho một đám người vô tín, say rượu cãi nhau ầm ĩ. Chàng chắc vấp phải cái cột nơi mà họ sẽ làm trò vui bắt đầu từ đó.

55 Khi tôi nghĩ về điều đó, tôi nghĩ về một hội thánh đã được Đức Chúa Trời phong chức, để làm điều gì đó cho Đức Chúa Trời. Và nó đã chịu đựng kẻ thù làm mù mắt khỏi Lời của Đức Chúa Trời hằng sống và các Điều răn của Đức Chúa Trời, và với nhiệm vụ mà Đức Chúa Trời đã định trước để làm; chỉ để làm trò chơi trong một một hang ổ dành cho những người phụ nữ say rượu, tô vẽ mặt mày, mặc đồ ngắn, mang đồ trang sức, tóc ngắn bông bênh, và đàn ông của thế gian. Một hội thánh phải được chiếu sáng trong quyền năng và sức mạnh của Chúa! Thật là một sự ô nhục!

56 Điều đó phải là nhục nhã biết bao đối với Sam-sôn! Với tất cả cơ thể của ông đã được tạo nên, điều đó là nhiều hơn có thể, và đã chứng minh Đức Chúa Trời có sức mạnh của Ngài qua cơ thể của ông. Và mọi cơ bắp mà ông từng có, vẫn còn trong thân thể ông, nhưng những ơn phước của Chúa đã lia khỏi ông.

57 Chúng ta có thể có tất cả khuôn khổ của chúng ta. Chúng ta có thể có những nghi thức giáo phái của chúng ta. Chúng ta có thể có tên của chúng ta trong các tờ báo và trên các bia mộ. Nhưng tôi tự hỏi, ngày nay, nếu giáo hội Ngũ Tuần không đứng cùng chỗ như vậy, với đôi mắt bị móc ra khỏi Lời Đức Chúa Trời, và vì mục

đích mà Chúa Jêsus đã chết, để chúng ta có thể thông công chung quanh Lời và những điều thuộc về Đức Chúa Trời.

⁵⁸ Ông đã, bị sỉ nhục, giữa thời đại mà ông đã sống. Như tôi thấy Sam-sôn đứng đó, đó là một biểu tượng, một biểu tượng của một dân tộc sa ngã, băng hoại về mặt đạo đức, và một hội thánh sa đọa, thối nát về mặt đạo đức, bởi vì ông vừa tượng trưng cho Y-sơ-ra-ên như một dân tộc, vừa là quyền năng của Đức Chúa Trời, thuộc về hội thánh. Đó chắc chắn là một cảnh tượng thảm hại, khi chúng ta thấy ông đứng đó, rớt cuộc, việc mang ông ra đó, và cậu bé này dẫn đường cho ông, và không có mắt.

⁵⁹ Nếu kẻ thù chỉ có thể làm mù mắt anh em khỏi điều chân thật của Đức Chúa Trời, anh em sẽ bước đi ngay trên đỉnh của nó mà không biết. Cho dù Đức Chúa Trời làm gì đi nữa, và chứng thực nó bằng lời Kinh Thánh của Ngài, và chứng minh nó bằng quyền năng của Ngài, nếu mắt anh em không mở ra cho những điều thuộc về Đức Chúa Trời, anh em sẽ bước qua nó như anh em có thể bị mù.

⁶⁰ Và ông đứng đó. Vì vậy nó phải là một thời gian nín thở, khi những người lính và phụ nữ say xỉn này, với những ly cocktail trên tay. Tôi có thể nghe nó dội vang khắp các hành lang, “VẬY ĐÂY LÀ SAM-SÔN, NGƯỜI QUYỀN NĂNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI, NGƯỜI DỪNG CẢM, CHIẾN BINH VĨ ĐẠI,” ĐANG ĐỨNG TRONG TÌNH TRẠNG ĐÓ. Tôi có thể tưởng tượng, qua những chiến binh đó khi họ đứng với cánh tay ôm lấy những người tình Hollywood hiện đại của họ, và những đồ trang sức bằng kim tuyến đẹp đẽ của họ, những thành viên của giáo hội lớn của Đa-gôn. Tôi tưởng tượng một số người trong họ có thể nhớ, rằng tên của Sam-sôn, chính cái tên của ông đã làm rung động họ. Chính tên của ông đã mang lại—mang lại sự sợ hãi trên họ, vì ông đã được Đức Chúa Trời xúc dầu. Nhiều người trong số họ đã nhớ điều đó.

⁶¹ Nhiều người trong số họ là những người lính đang đứng đó, có thể nhớ ông đang đứng với cái xương hàm của con la trong tay, một ngàn người Phi-li-tin đã chết đang nằm ở đó. Làm thế nào điều đó có thể xảy ra? Khi xương hàm của con la đung vào một trong những cái mũ sắt đó, thực tế bằng đồng nguyên khối dày gần bốn phân, tại sao, anh em đập vào cái mũ sắt đó bằng

xương hàm của con la, hàm của con la đó sẽ bay ra thành hàng ngàn mảnh. Nhưng Sam-sôn, với quyền năng của Đức Chúa Trời trên ông, đã đánh bại một ngàn người Phi-li-tin, phá vỡ những tấm khiên của họ và đặt chúng ở...chân ông. Tôi có thể tưởng tượng nhiều chiến binh đã chạy trốn trong suốt thời gian đó, đã đứng lên đó và nhớ lại. “Và đó là Sam-sôn ư?”

62 Họ nhớ về việc nhìn thấy xương hàm trong tay ông, và nói, “Còn ai khác muốn lãnh một vài cái này không?” Ông là một người có thể nói. Ông là một người được Đức Chúa Trời xúc dầu. Đức Chúa Trời đã hứa ban phước cho ông. Ông ở trong sức mạnh của Đức Giê-hô-va.

63 Ô, không nghi ngờ gì có nhiều người ở đây có thể nhớ lại khi hội thánh đứng trong loại sức mạnh đó, nhưng bây giờ tất cả đã tan vỡ. Tất cả các loại giáo phái, một bên chống lại một bên khác. Những buổi nhóm cầu nguyện suốt đêm không còn được nghe nữa. Các buổi nhóm đường phố đã hoàn toàn không còn nữa. Chúng đã lỗi thời. Tuy nhiên, chúng ta có cấu trúc của chúng ta, chúng ta có cơ cấu, nhưng Đức Chúa Trời của những phép lạ ở đâu? Thành thật mà nói, nhiều người chối bỏ Nó, thậm chí chối bỏ sự chữa lành Thiêng liêng, nhiều người.

64 Ngay tại đây trong tiểu bang này, tôi đã gặp một—một người của giáo hội, với một giáo hội lớn, đã nói. Tôi muốn có một số chỗ ngồi, để đặt ở đây tại Hot Springs, tại Armory khi tôi ở đây, tôi và Anh Moore. Và một người Ngũ Tuần nói, “Tôi thậm chí sẽ không để...” Ông ta không để cho tôi có những chỗ ngồi. Ông nói, “Tôi sẽ không để bất cứ ai ngồi trên ghế của tôi, mà tin vào sự chữa lành Thiêng liêng.” Điều đó không chỉ ở đây, nó ở khắp mọi nơi. Có chuyện gì vậy? Thành kiến, vì sự tài trợ và những tổ chức khác, mà quên rằng chúng ta là dân sự của Đức Chúa Trời bởi sự Sinh ra. Sam-sôn cũng đã quên điều đó. Tôi nhớ...

65 Tôi đoán, trong khi ông đang đứng đó, có một số người trong họ còn nhớ đêm đó tại Ga-xa, làm thế nào mà người đó có thể nhắc các cánh cổng của Ga-xa, đặt chúng trên vai mình, khi họ cố gắng bao vây ông.

66 Anh em không thể ngăn cản sự xúc dầu của Đức Chúa Trời. Không tổ chức nào có thể nắm giữ điều đó. Đức Chúa Trời cứu

những ai Ngài đã kêu gọi. “Tất cả những ai Cha đã ban cho Ta sẽ đến.”

67 Ô, họ nghĩ rằng họ đã vây được ông. Và ông nhắc những cánh cổng và đặt chúng trên vai mình, và bước đi, đi lên đỉnh đồi và ngồi xuống. Những cánh cổng lớn bằng đồng nặng đến hàng tấn, và một—một người đàn ông nhỏ bé kéo chúng ra khỏi những tảng đá xây, xếp chúng lại và đặt chúng trên vai ông, và đi bộ lên đồi với chúng; khi bất cứ điều gì cản đường lối của Đức Chúa Trời.

68 Nhiều người trong họ trong cuộc ấu đả say rượu đó có thể nhớ điều đó về Sam-sôn. Nhưng chuyện gì xảy ra ngày hôm nay, phải không? Sam-sôn đứng đó, nhưng Thánh Linh của Chúa không đến trên ông nữa. Ông không được xúc dầu. Ông đã bị tước bỏ quyền lực này, bởi một người đàn bà đã dụ dỗ ông ra khỏi các Điều răn của Chúa.

69 Tôi tự hỏi, ngày nay, nếu đó không phải là điều gì đó giống như các giáo hội của chúng ta. Thấy không? *Người đàn bà*, trong Kinh Thánh, tượng trưng cho “giáo hội.” Và tự hỏi nếu chúng ta đã không lắng nghe lời dụ dỗ của những giáo phái khác, đã cố gắng đào tạo các mục sư truyền đạo của chúng ta thành một—một bằng Cử nhân Văn chương, mà hội chúng của chúng ta có thể nói, “Mục sư của chúng ta có bằng Cử Nhân, Tiến sĩ Thần đạo, hoặc Tiến sĩ Luật.” Không lạ gì nếu chúng ta đã không đi ra trên cơn giận dữ lớn nào đó, để cố gắng xây dựng một nhà thờ tốt hơn một chút so với Giám Lý hay Trưởng Lão? Chúng ta sẽ tốt hơn trong một sứ mệnh nào đó, với Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trên chúng ta, hơn là chúng ta sẽ ở trong tình trạng này. Không lạ gì nếu chúng ta đã không tin đạo và kéo từ nơi này đến nơi khác, để cố gắng làm cho các tổ chức của chúng ta phát triển? Và chúng ta đã, có cấu trúc vĩ đại, nhưng Thánh Linh của Chúa ở đâu?

70 Ông đứng ở đó, bị một người đàn bà tước lột. Điều gì phải đi qua tâm trí người đó khi ông đứng đó? Ông đã có thời gian để suy nghĩ kỹ.

71 Tôi hy vọng hội thánh dành được nhiều thời gian đó. Điều nào nhiều hơn cho anh chị em, một triệu phước lành nhiều hơn

hay ơn phước sâu sắc hơn của Đức Chúa Trời trong linh hồn anh chị em? Chúng ta đã tìm kiếm...

72 Và có thể có nhiều điều nữa mà tôi đã ghi ở đây, về những lãnh chúa đó và những gì Sam-sôn đã làm, những gì họ đang nghĩ.

73 Bây giờ chúng ta hãy đi xuống với Sam-sôn. Và anh em nghĩ điều gì đang đi qua tâm trí ông, về nhiều chiến thắng mà ông đã có, nhiều điều vĩ đại mà ông đã làm khi Thánh Linh của Chúa ở trên ông? Nhưng ông ý thức rằng ông có mọi cơ bắp, nhưng đang thiếu Thần của Chúa.

74 Hãy để tôi nói với anh em đôi điều, thưa hội thánh. Đừng cố gia nhập giáo hội ưa thích nhất, nhóm hùng biện nhất. Anh em hãy ở lại với Đấng Christ, nơi Thánh Linh của Chúa ở.

75 Rồi ông phải nghĩ về những chiến thắng vĩ đại mà Đức Chúa Trời đã ban cho ông, và về những lần mà khi mắt ông được mở ra, để ông có thể nhìn thấy những lời hứa của Đức Chúa Trời. Nhưng bây giờ, kể từ khi ông bị cuốn vào điều này, mắt ông đã bị móc đi.

76 Rất nhiều người, ngày nay, bị cuốn vào những ảo tưởng tinh thần, đừng bao giờ nghĩ đến việc tra cứu Kinh Thánh, để xem nó đúng hay không. Những người khác cố gắng nói, “Điều đó không có gì quan trọng.”

77 Phao-lô, trong Công vụ 19, nghĩ điều đó đã tạo nên sự khác biệt. Và ông nói, “Nếu một Thiên sứ từ Trời rao giảng điều gì khác, hãy để người đó bị nguyên rửa.” Thấy không? Thấy không? Nó thật sự tạo nên sự khác biệt.

78 Bây giờ chúng ta thấy Sam-sôn đang đứng đó, cách ông đang nghĩ về những điều mà ông đã từng làm với Nước Đức Chúa Trời. Và về cách mà Đức Chúa Trời... Ông đã làm Đức Chúa Trời thất vọng, và ông đã làm dân sự của Đức Chúa Trời thất bại. Vâng, thưa quý vị. Bây giờ ông là một người tù của chính dân tộc mà Đức Chúa Trời đã đẩy ông lên để hủy diệt.

79 Tôi muốn nói thêm ở đây một phút. Ngũ Tuần, anh em biết tôi yêu anh em. Khi tôi đến với anh, Jack Moore, Richard T. Reed, Anh G. H. Brown, Anh Ben Pemberton, và những người vĩ đại

khác, để tìm ra những điều mà anh em đã có, dường như chúng ta đã có rất nhiều điểm chung cho đến nỗi chúng ta giống như một chiếc găng tay vừa vặn với một bàn tay; tôi thích hợp ngay với anh em. Vì Sứ điệp, tôi không biết có một hội thánh như vậy, mà tôi tin vào, ở đây là một nhóm người đã nhận lãnh Nó rồi. Tôi vẫn là Anh Branham. Tôi vẫn là anh em của các bạn, và tôi yêu các bạn.

⁸⁰ Nhưng anh em có nhận ra, chính điều mà Đức Chúa Trời đã khiến anh em sống lại, anh em đã đầu phục nó. Đức Chúa Trời đã mang anh em ra khỏi những tổ chức của họ, cách đây nhiều năm, để tạo nên một dân tộc ra từ anh em, và anh em quay lại và tổ chức sự việc đúng như những gì Đức Chúa Trời đã mang anh em ra để thách thức.

⁸¹ Tôi thách thức bất cứ người nào chỉ cho tôi thấy bất cứ chỗ nào trong lịch sử, kể từ khi hội thánh tổ chức lần đầu tiên, mà là giáo hội Công giáo Rô-ma, tại Lao-đi-xê, hay đúng hơn là, Nicaea, Rô-ma, khi giáo hội Công giáo được tổ chức và tạo nên một tổ chức... Và có giáo hội nào từ Martin Luther, phía bên này...

⁸² Khi Đức Chúa Trời ban cho Martin Luther sự mặc khải về sự xưng công bình, và ngay khi Luther chết, họ đã thành lập một tổ chức từ nó, và nó sụp đổ. Cùng với Wesley đến, sau ông, và Asbury, và vân vân, đã rời đi; họ đã tạo nên một tổ chức từ nó, và nó đã sụp đổ. Cùng với sự xuất hiện của Alexander Campbell, và nó đã sụp đổ, với tổ chức. Cùng với John Smith, cho tín đồ Báp-tít, và nó đã sa ngã. Và mỗi lần con người đó đã cố gắng tổ chức điều gì đó, của một hệ thống do con người tạo ra, nó đã sụp đổ và không bao giờ sống lại. Không có lịch sử, không nơi nào, nơi mà bất kỳ giáo hội nào đã từng tổ chức, nhưng những gì đã sa ngã, và mọi người đã sa ngã, không bao giờ sống lại.

⁸³ Con cái Y-sơ-ra-ên, trong hình bóng, đã đi theo Trụ Lửa. Và mỗi đêm họ phải sẵn sàng, không phải để tổ chức và ngồi xuống ở đây, nhưng để di chuyển với ngọn Lửa.

⁸⁴ Đó là những gì Đức Chúa Trời muốn dân sự Ngài làm, di chuyển với Thánh Linh, di chuyển với thời gian!

⁸⁵ Anh em nói, “Ồ, Anh Branham, chúng ta đã có tất cả các loại

mưa, và mưa bên trong và mưa bên ngoài.” Anh em thông minh. Tôi không quan tâm nó là loại khải thị gì, và nó trông tốt đẹp như thế nào, nếu nó không theo Lời Đức Chúa Trời, hãy để mặc nó. Đây là bản thiết kế qua đồng vắng, Lời của Chúa.

⁸⁶ Nhưng ở đây hội thánh đứng vững ngày nay, giáo hội Ngũ Tuần, trong khoảng hai mươi hay ba mươi tổ chức khác nhau, mỗi người gọi người kia, *cái này*, *cái kia*, và *cái nọ*, “tổ chim ó,” và vân vân. Thật là một sự hổ thẹn, khi chính điều mà Đức Chúa Trời đã kéo anh em ra khỏi họ những giáo phái, anh em đã quay lại và làm điều giống như họ đã làm. Đó chính xác là những gì Sam-sôn đã làm. Đức Chúa Trời đã đẩy lên Sam-sôn để hủy diệt dân tộc đó. Và Đức Chúa Trời đã đẩy anh em lên vì một dân, không phải một tổ chức.

⁸⁷ Nhưng khi Đức Chúa Trời bắt đầu dân Y-sơ-ra-ên từ...từ xứ Ê-díp-tô, họ chỉ còn cách miền đất hứa khoảng mười ngày, khoảng bốn mươi dặm. Nhưng họ đã ở lại trong đồng vắng trong bốn mươi năm. Tại sao? Ân điển đã sẵn sẵn cho họ một chiên con vì tội lỗi của họ, một dấu hiệu cắt bì, một Trụ Lửa như một chứng nhân, Môi-se như một tiên tri. Ân điển đã chu cấp mọi thứ họ cần, nhưng họ muốn điều gì đó tự làm.

⁸⁸ Họ không biết, khi Mi-ri-am đang nhảy múa với trống cơm, và dân Y-sơ-ra-ên đang nhảy múa với nài, và Môi-se hát trong Thánh Linh, họ chỉ còn cách miền đất hứa trọn vẹn mười ngày. Họ há chẳng không biết, bốn mươi năm, và những xác chết của họ sẽ thối rữa trong đồng vắng. Nó đã làm gì? Y-sơ-ra-ên đã có quyết định hấp tấp nhất mà họ từng đưa ra, khi họ chấp nhận luật pháp thay vì ân điển, khi họ muốn làm một số giám mục và điều gì đó của riêng họ, điều gì đó họ phải làm trong đó. Đức Chúa Trời đã ở giữa họ, đang dẫn dắt họ.

⁸⁹ Và đó chính xác là những gì Ngũ Tuần đã làm. Khi Đức Chúa Trời bày tỏ điều gì đó mới trong Kinh Thánh, thay vào đó họ gọi nó là những vấn đề mới hay bất cứ điều gì anh em muốn làm về nó. Nhưng khi Đức Chúa Trời bày tỏ điều gì đó, thay vì chấp nhận Lễ thật và thử nghiệm Nó với Kinh Thánh, họ kéo ra và lập một tổ chức, tự tách ra. Và rồi đến *điều này*, *điều kia*, và *điều nọ*, và bây giờ anh em chịu đựng bị hư nát, giáo hội Ngũ Tuần, bị

trói buộc trong những gông cùm của tổ chức. Thứ mà Đức Chúa Trời đã dấy lên anh em để hủy diệt, và bây giờ anh em cũng được tổ chức như họ. Những người nam tin kính trong mỗi người, và những người nữ; điều đó đúng, mỗi người trong số họ.

⁹⁰ Và chúng ta, mỗi người, đều phạm tội. Cái nồi không thể gọi là cái ấm đen. Tất cả chúng ta đều phạm tội, mỗi người trong chúng ta, anh em một ngôi, hai ngôi, ba ngôi, và—và bất cứ điều gì anh em có thể là. Thật là một sự ô nhục! Thật là một sự sỉ nhục mà anh em đã mang đến trên Chúa Jêsus Christ! Thật là một sự sỉ nhục đối với cái tên của ngũ tuần! Họ đã mang quá nhiều sự sỉ nhục đến nỗi nó trở thành một cái tên đáng hổ thẹn, hầu như. Người ta hầu như không muốn liên hệ chính họ với một cái tên như vậy. Đó là bởi vì anh em đã làm những gì anh em được cho là không làm. Và tiếp tục và làm theo những điều răn của Chúa, nên là một đơn vị vĩ đại của Đức Chúa Trời, tiến tới chiến thắng, ngày hôm nay.

⁹¹ Ông đã để một người đàn bà quyến dụ ông ra khỏi Lời của Đức Chúa Trời, bây giờ ông đứng làm những trò lừa đảo cho ma quỷ. Đúng vậy. Thật chính xác.

⁹² Điều tương tự đang xảy ra ngày nay, để cho Giê-sa-bên, “mẹ của những gái điếm.” Khải huyền 17 nói rằng bà là “mẹ của những gái điếm.” Vậy thì, nếu bà là gái điếm, thì đó là một—đó là một người đàn bà sống không đúng với chồng mình. Bà tuyên bố Đấng Christ là Chồng mình, mà không sống theo Điều Răn của Ngài.

⁹³ Và những giáo hội khác đang làm gì? Gái điếm là gì? Là điều giống như điều khác. Đó là gì? Làm điếm với Lời Đức Chúa Trời. Và bà là “mẹ của những gái điếm.” Và để cho giáo lý Giê-sa-bên đó, và vân vân, bởi vì một nhóm người trí thức, mà muốn đến với nhau và tổ chức điều gì đó để chính họ có thể có những tên tuổi lớn. Và hội thánh đứng ở đó, chia rẽ tình anh em. Ồ, thật là, thật đáng xấu hổ tối nay!

⁹⁴ Thật là một điều khủng khiếp, về mặt thuộc linh. “Ồ,” anh em nói, “ồ, tôi không mù về mặt thuộc linh.” Hành động nói lớn hơn lời nói; chứng minh anh em bị mù bởi cách anh em vấp phạm vì các sự việc. Thấy không?

⁹⁵ Bây giờ, hãy nhớ, cuốn băng này đang được thực hiện và sẽ được gửi đi khắp thế giới. Đây, và tôi không nói nhiều ngay ở đây, nhưng điều này đi đến khoảng mười bảy quốc gia khác nhau, đi vào những khu rừng và khắp mọi nơi.

⁹⁶ Mù quáng thuộc linh! Mù với điều gì? Lời của Đức Chúa Trời, lẽ thật của Đức Chúa Trời. Tổ chức của anh em sẽ không để...

⁹⁷ Những mục sư truyền đạo tốt đẹp đến với tôi, và nói, “Tôi tin đó là Lẽ thật, Anh Branham, nhưng nếu tôi đã giảng Điều đó...” Vậy thì, anh em đấy. “Nếu tôi tin Điều đó, ồ, dân sự sẽ...”

⁹⁸ Tôi không quan tâm người ta nói gì, tôi không quan tâm tổ chức nói gì; đó là những gì Đức Chúa Trời đã phán là Lẽ thật. Và nếu đó là Lẽ thật của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ ủng hộ nó. Làm thế nào anh em có thể mong đợi có đức tin khi anh em có những mong muốn tôn trọng người khác? Đây, nó lấy đi đức tin khỏi anh em.

⁹⁹ Đã trở lại với các giáo phái, Ngũ Tuần mà được sinh ra từ giáo phái. Ngũ Tuần không được sinh ra trong một giáo phái; nó được sinh ra từ một giáo phái. Và sự xảo quyết của Sa-tan đã kéo anh em trở lại ngay với nó, nơi anh em đã ra khỏi, “Như một con heo đã rửa sạch lại lẩn lóc trong vũng bùn của nó, và con chó liếm lại đồ nó đã mửa.” Bây giờ hãy nhìn họ xem, bị đánh bại!

¹⁰⁰ Chúng ta nên đi qua miền đất hứa rồi. Chúa Jêsus Christ phải rất xuất chúng giữa chúng ta, cho đến nỗi không có bệnh tật nào. Ồ, điều đó thật vinh hiển.

¹⁰¹ Không nên để những phụ nữ tóc ngắn, mặc váy ngắn. Và— và không nên có người đàn ông đã kết hôn ba hay bốn lần, làm những chấp sự trong nhà thờ của chúng ta. Và đừng bảo tôi đó không phải trong Ngũ Tuần; nó chắc chắn là vậy. Nhưng đó là vì uy tín xã hội. Nó không nên, nhưng nó là vậy. Tại sao? Bởi vì sự lôi kéo giáo phái, chính trị, tiền bạc, thay vì đương đầu với Lời. Gạt ra ngoài người anh em quý báu nào đó, và đưa người nào đó vào bởi vì anh ta có một địa vị xã hội lớn trong thị trấn.

¹⁰² Tôi muốn một người đàn ông có chỗ đứng xã hội trong miền Vinh hiển. Nếu người đó không biết chữ cái ABC của mình, điều đó có gì quan trọng? Anh em có biết ABC là viết tắt của chữ gì

không? Luôn luôn Tin Đấng Christ. Đúng vậy. Anh em học biết điều đó.

¹⁰³ Người nào đó đến với tôi, cách đây không lâu, và nói, “Anh Branham,” một...một trong những mục sư truyền đạo Ngũ Tuần nổi tiếng nhất trong xứ. Anh ấy đưa tôi lên phòng, anh ấy nói, “Tôi muốn cầu nguyện cho anh.”

Tôi nói, “Tôi không bị đau.”

Anh ấy nói, “Tôi—tôi yêu mến anh.”

Tôi nói, “Đó là cảm giác hồ tương.”

¹⁰⁴ Anh ấy nói, nói với tôi, nói, “Tại sao anh không bỏ qua việc nói với phụ nữ về mái tóc ngắn của họ và tất cả những thứ này, và về nhà thờ?” Nói, “Đó không phải là việc của anh.”

Tôi nói, “Thế thì nó là của ai?”

¹⁰⁵ Anh ấy nói, “Sẽ xảy ra rằng anh sẽ không có gì ngoài một đám cọt để rao giảng.”

¹⁰⁶ Tôi nói, “Tôi thà làm điều đó và rao giảng Lễ thật, hơn là thỏa hiệp với ma quỷ.” Hiểu không? Hiểu không?

¹⁰⁷ Anh ấy nói—nói—nói—nói, “Anh Branham, Đức Chúa Trời không kêu gọi anh cầu nguyện cho người đau sao?”

Và tôi nói, “Có, thưa ông.”

Anh ta nói, “Người ta tin anh là một nhà tiên tri.”

Và tôi nói, “Ồ, điều đó—điều đó, tôi chưa bao giờ nói điều đó.”

¹⁰⁸ Anh ấy nói, “Nhưng họ tin anh theo cách đó.” Và nói, “Nếu anh là một nhà tiên tri, tại sao anh không dành thời gian của mình để dạy cho dân sự biết những ân tứ thuộc linh như thế nào, và cách để chữa lành người đau, và—và làm thế nào để làm những điều này, nhận được những ân tứ thuộc linh này, và giúp đỡ hội thánh thay vì đứng liên tục, chửi bới phụ nữ, và chửi rửa người đàn ông đó, và những thứ như thế?” Nói, “Ồ, tại sao anh không để mặc họ?” Nói, “Tại sao anh không dạy họ điều gì đó vĩ đại hơn tóc ngắn và các thứ, và để mặc điều đó?”

109 Tôi nói, “Làm sao tôi có thể dạy họ môn đại số khi họ thậm chí không biết chữ ABC của họ? Đúng vậy. Hãy để họ học chữ ABC của họ trước đã.”

110 Một cụ mục sư đã đi và rao giảng sự xưng công bình tại một buổi nhóm phục hưng, đêm thứ hai, đêm thứ ba, đêm thứ tư, đêm thứ năm. Các chấp sự gọi ông ra, và nói, “Thưa Mục sư khả kính, ông không biết gì hơn bài giảng về sự xưng công bình sao?”

111 “Ồ, chắc chắn. Nhưng hãy để tất cả họ được xưng công bình trước, và rồi chúng ta sẽ rao giảng điều gì khác.” Đúng vậy.

112 “Ồ, nếu anh em chỉ có thể trở lại với nền tảng! Nơi đó Sam-sôn đứng, bị đánh bại.

113 Bây giờ hãy xem, chúng ta có thể tốt đẹp hơn, điều đó có thể là vậy. Nhưng thật giống như tôi đang đi xuống đường ngày nọ, tôi thấy một tấm biển lớn, nói, “Funk’s, một giống bắp lai,” nó tuyệt vời làm sao. Nhưng nó không tốt. Nó thật không tốt như có thể được, và nó đang giết chết dân tộc. Anh em đã đọc về điều đó, từ Reader’s Digest, “Nếu phụ nữ cứ ăn thịt bò lai giống và bắp, và các thứ, họ không thể có con trong hai mươi năm nữa.” Không có gì tốt trong đó.

114 Thực vật lai giống, phân bón là gì? Nếu nó không phải là cây ban đầu, anh em phải tiếp tục phun thuốc cho nó mọi lúc, để ngăn chặn những con bọ bu vào. Những con bọ sẽ ăn hết nó. Nhưng nếu đó là cây nguyên thủy, anh em không phải phun thuốc. Một cây khỏe mạnh tốt, một con rệp sẽ không bò lên trên nó.

115 Đó là vấn đề, chị em phải giữ những người con đở trong hội thánh, “Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời, chị ơi,” đấy. Anh em là người lai giống, anh em được mang vào bởi một cách khác nào đó.

116 Anh em lấy bắp lai đó và trồng lại, và anh em có được gì? Không có gì cả. Nó thậm chí sẽ không làm gì cả.

117 Nhà thờ ngày nay đẹp đẽ, đó là thật, những tòa nhà lớn hơn anh em đã từng có, những hội chúng vĩ đại nhất mà anh em từng rao giảng, những mục sư truyền đạo có trí tuệ tốt hơn anh em đã từng có. Anh em đã từng có người được gọi ra từ những cánh

đồng ngô ở đâu đó, mà Đức Chúa Trời đã gọi ra ở đó trên trên mảnh đất cây xô thơm. Nhưng bây giờ anh em đã cho con cái mình đến trường, và tạo nên những đứa cháu của chúng, và trở lại với tất cả các bằng Tiến sĩ, và Tiến sĩ Luật. Và thậm chí một trong những giáo hội Ngũ Tuần vĩ đại ngày nay, trước khi họ sai một người đến các cánh đồng truyền giáo, người đó phải đứng trước một bác sĩ tâm lý để xem anh ta có đủ trí tuệ không. Hãy suy nghĩ về điều đó!

118 Trong Ngũ Tuần, sự đòi hỏi không phải là sự thử thách tinh thần, đó là sự trải nghiệm của Đức Thánh Linh đã giảng xuống vào Ngày lễ Ngũ tuần. Đó là nan đề đối với dân sự ngày nay.

119 Anh em có biết giáo hội Công giáo Rô-ma trước tiên là giáo hội Ngũ Tuần nguyên thủy không? Phải mất hai ngàn năm để có được tình trạng như ngày nay. Nếu tổ chức Ngũ Tuần này cứ tiếp tục trong năm mươi năm nữa, nó sẽ tồi tệ hơn giáo hội Công giáo. Đúng vậy. Tội lỗi chồng chất ở mọi phía! Bây giờ anh em có thể không nghĩ rằng tôi...Anh em có thể nghĩ tôi bị điên, nhưng tôi biết tôi đang ở đâu. Thấy không? Và nó đúng. Anh em cứ chờ đợi và anh em sẽ tìm thấy. Vâng.

120 Bắp lai, lai giống, khiến phụ nữ hẹp hông và mở rộng vai, và vân vân.

121 Sự tiến hóa thường nói với chúng ta rằng, trong sự tiến hóa, rằng những con vật nào đó đã kết hợp với nhau và lai giống điều gì đó khác biệt, và điều gì đó khác biệt, nó tiếp tục cho đến khi sanh ra con người. Họ tiếp tục tìm kiếm khắp nơi cho đến khi họ bác bỏ lý thuyết của chính họ.

122 Hãy để tôi nói với các bạn đôi điều, các bạn nông dân ở đây. Điều gì tạo nên một con la? Nó là con vật kinh khủng nhất trên thế giới. Nó là con vật lai giống. Nó không có ý thức, để bắt đầu. Không thể dạy nó điều gì. Nó sẽ chờ đợi suốt đời, để đá anh em ngay trước khi nó chết. Anh em không thể nói với nó điều gì. Đó là gì? Bởi vì nó là con vật lai.

123 Chỉ nhắc nhở tôi về một số Cơ-đốc nhân lai giống, được gọi như vậy. Anh em có thể cố gắng nói với một con la già điều gì đó, nó sẽ đứng với đôi tai vểnh lên của mình, kêu, "Hau! Hau! Hau!"

Thấy không? Tất cả những gì nó biết là khoác lác và hành động kỳ quặc. Anh em không thể nói cho nó biết sự thật và không dạy nó điều gì. Đó là cách những người này. Hãy nói với họ về Đấng Christ, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, “Hau! Hau! Thời đại phép lạ đã qua rồi,” một kêu be be của thần học viện nào đó mà chúng ta đã học biết. Đó là một sự lai tạo.

124 Đức Thánh Linh sẽ chấm dứt mọi điều răn của Đức Chúa Trời bằng một tiếng “a-men.” Đó là một linh thần học viện nào đó đang thở ra từ người đó. Không kêu be be chống lại Lời Đức Chúa Trời, nếu đó là Đức Thánh Linh. Nó sẽ chấm câu “a-men.” Thấy không?

125 Anh em biết đấy, tôi nghĩ một con la là sự ngu dốt. Nhưng anh em biết gì không? Nó không thể nói cha hay mẹ nó là ai. Đấy, cha nó là một con khỉ đực nhỏ, mẹ nó là một con ngựa cái, nhưng nó không thể gây giống lại. Nó xong rồi.

126 Một thực vật không thể tự sinh sản trở lại. Lấy hoa màu tím trắng và một cây vi-ô-lét màu xanh gây giống với nhau, sanh ra cây vi-ô-lét màu hồng của bạn; trồng nó hai hay ba lần, nó sẽ trở lại màu trắng hoặc màu hồng, đấy.

127 Điều đó chứng minh, đấy, chúng không bao giờ đến như thế. Đức Chúa Trời phán, “Hãy để mọi vật sanh ra dòng dõi của chính nó,” và đó là cách nó tồn tại. Con người được tạo ra theo hình ảnh của Đức Chúa Trời, không phải con khỉ. Thấy không? Thứ điên rồ đó!

Đế ý, anh em biết đấy, sự ngu dốt của con la. Nhưng anh em biết gì không? Anh em không thể nói với nó điều gì. Nó cứng đầu.

128 Nhưng tôi nghĩ một con ngựa thuần chủng thực sự, ồ, chao ôi, nó biết mẹ nó là ai, cha nó là ai. Nó là con nhà nòi. Nó biết tất cả ông bà của nó và mọi thứ, bởi vì nó đã có một nòi giống tốt.

129 Đó là cách dành cho những người được gọi là Cơ-đốc nhân, lai giống này. “Những ngày phép lạ đã qua. Ồ, những người Trưởng Lão chúng ta, những người Giám Lý chúng ta, chúng ta *như vậy-như vậy*, không tin *Điều này*. Chúng ta những người Ba Ngôi, chúng ta *như vậy-như vậy*, chúng ta không. Chúng ta không làm *điều này*.” Đấy, anh em không biết mình đang đứng ở đâu.

¹³⁰ Nhưng một Cơ-đốc nhân được sanh lại dòng dõi chân chính từ Sách Công vụ, biết chính xác mình đang đứng ở đâu. Người ấy được sinh ra bởi Thánh Linh, và đây là dòng dõi nhà nòi của người ấy. Người ấy đến từ nhánh của Đức Chúa Trời. Nó sẽ tạo ra điều giống nhau mỗi lần.

¹³¹ Không lạ gì, nhà thờ đẹp hơn. Nhưng có chuyện gì vậy? Nó cạn kiệt Thánh Linh. Nó tự lai giống, với thế gian. Để cho phụ nữ mặc quần đùi. Chơi đàn piano, để cho họ trang điểm. Để cho người đàn ông kết hôn bốn hay năm lần, và giữ vị trí, địa vị của họ. Tất cả những hình thức này của sự việc mà họ trải qua, thật chính xác những gì Kinh Thánh đã nói. Nó cũng bị đánh bại nhiều như Sam-sôn. Thật chính xác. Vâng, thưa quý vị.

¹³² Ồ, như Sam-sôn đã nghĩ! Tôi có thể...Tôi không muốn giữ anh em quá lâu; Tôi sẽ bỏ qua một số phân đoạn này ở đây. Như Sam-sôn chắc phải đứng đó và nghĩ về lỗi lầm của mình, và biết ông có thể ở đâu!

¹³³ Hãy nhớ đến Y-sơ-ra-ên. Xin tha lỗi tôi, tôi cho tôi một phút, để trở lại với Y-sơ-ra-ên được không? Anh em có biết những gì, họ đã làm gì trong bốn mươi năm đó khi họ thành lập tổ chức của họ ở ngoài đó không? Thay vì đi qua, được dẫn dắt bởi Trụ Lửa, Thiên sứ của Chúa, là Đấng Christ, thay vì đi qua và đi theo Ngài, trong khoảng mười ngày họ sẽ được ở trong lời hứa trọn vẹn, nhưng anh em biết gì không? “Họ đi lang thang trong đồng vắng,” Kinh Thánh nói.

¹³⁴ Họ đến Ka-đe Ba-nê-a, là ngôi phán xét, và ở đó khi các thám tử trở lại và nói chuyện về xứ sở đó. Họ nói, “Chúng ta không thể làm điều đó.”

¹³⁵ Ca-lép và Giô-suê nói, “Chúng ta có nhiều khả năng hơn để làm điều đó,” vì họ đang trông đợi lời hứa của Đức Chúa Trời, dù hoàn cảnh như thế nào.

¹³⁶ “Chúng ta không thể có một giáo hội mà không có một tổ chức.” Ồ, anh em không hiểu những gì Đức Chúa Trời đã nói. Đúng vậy.

¹³⁷ Họ đã làm gì? Đức Chúa Trời có ban phước cho họ không? Chắc chắn, chắc chắn. Họ đi lang thang. Họ đã cưới vợ. Họ đã

trồng những vườn nho. Và họ đã có con, và họ đã gia tăng. Và họ đã làm điều tốt trong đồng vắng. Đúng vậy. Nhưng họ vẫn không ở trong sự ban phước trọn vẹn.

¹³⁸ Vì vậy khi tất cả những người này đã tạo nên một nhóm lớn của tổ chức này, “những chiến sĩ kỳ cựu” nó đã được gọi, được rời, Đức Chúa Trời đã để họ ở lại đó cho đến khi mỗi người trong họ đã chết. Và rồi Ngài bắt đầu với thế hệ mới, dưới sự lãnh đạo của Giô-suê, người đã tin Lời, a-men, và ông đã đưa họ đến miền đất hứa.

¹³⁹ Ôi Đức Chúa Trời, xin cho thế hệ trẻ này của những người Ngũ Tuần có được—có được khải tượng. Đây, họ tiếp tục đi đến miền đất hứa. Chúng ta phải là nơi chúng ta có tất cả các loại ân tứ của Đức Chúa Trời.

¹⁴⁰ Chúng ta đã nói tiếng lạ. Đúng vậy. Tốt lắm. Không có gì chống lại điều đó. Mô-i-se đã vượt qua Biển Đỏ; kẻ thù đã bị giết sau lưng ông. Chúng ta—chúng ta—chúng ta đánh giá cao điều đó. Nhưng đó vẫn chưa phải là tất cả.

¹⁴¹ Những người cha và người mẹ của anh em đã nghĩ khi họ đang đứng ngoài đó và bắn những phát súng qua cửa sổ vào họ, và họ nhảy múa trong Thánh Linh, rằng con cái của họ sẽ đến với điều này! Nhưng nó đã như vậy.

¹⁴² Nhưng có một thế hệ mới đang đến bây giờ. Tóc của Sam-sôn đã dài ra. Thấy không?

¹⁴³ Hãy xem! Đừng bao giờ anh em để Đa-li-la len lỏi trở lại vào điều gì đó như thế. Ừ-m. Hãy tránh xa nó. Đó là điều mà đã nguyên rủa anh em. Anh em đã được dấy lên để lên án điều đó. Và tôi đã cố gắng hết sức để làm điều đó, mặc dù tôi đã đứng một mình. Nhưng tôi đã cố gắng hết sức để tuân theo những Điều răn của Đức Chúa Trời. Tôi thấy hội thánh đứng đó, bị tước bỏ quyền năng của Đức Chúa Trời, bị tước bỏ những ơn phước, bị tước bỏ những ân tứ.

¹⁴⁴ Và Đức Chúa Trời sẽ tuôn đổ ân tứ của Ngài. Họ nói họ nói, “Đó là khả năng đọc tâm trí, thần giao cách cảm,” khi họ nên nắm lấy Nó. Thấy không? “Ồ, bây giờ ông ấy đã qua đời tại Một Ngôi. Không, đó là, điều đó có thể là, vì, ồ, họ là *thế này, thế kia*, hay

thế nọ.” Thấy không? Ồ, nếu anh em chỉ biết thời đại của mình! Đừng để Nó đi qua anh em. Đây là thời đại, hiệp nhất trong Đấng Christ. Để ý.

¹⁴⁵ Sam-sôn đang đứng đó, nghĩ về lỗi lầm của mình, những điều mà ông đã làm. Bây giờ anh em có nhận ra điều gì đã khiến ông bị như vậy không? Kẻ thù đã móc mắt ông.

¹⁴⁶ Và đó là điều đầu tiên mà một tổ chức sẽ làm, sẽ móc mắt của anh em với bất kỳ sự thông công nào khác ngoài của chính anh em. A-men. Tôi có thể nói rất nhiều điều ngay tại đó, nhưng tôi—tôi sẽ không làm điều đó. Nhưng anh em, nếu anh em có đầu óc thuộc linh, anh em biết tôi đang nói về điều gì. Nó sẽ làm cho đôi mắt của anh em không nhìn thấy được! Chỉ anh em và nhóm của mình; nếu anh em là tín đồ Giám Lý, anh em chỉ là tín đồ Giám Lý; nếu anh em là tín đồ Báp-tít, anh em chỉ là tín đồ Báp-tít. Nếu anh em là tín đồ Trưởng Lão, anh em là...Nếu anh em là Một Ngôi, nếu anh em là Hai Ngôi, nếu anh em là Ba Ngôi, hay họ có bao nhiêu người nữa, đấy, anh em chỉ thể thôi. “Những người còn lại của họ không tốt.”

¹⁴⁷ Báp-tít đã có một khẩu hiệu trong những ngày đầu của Billy Graham, bốn mươi-...“Vào năm '44, một triệu người nữa.” Anh em đã nhận được gì? Một đám người hút thuốc lá, những kẻ đạo đức giả gia nhập giáo hội.

¹⁴⁸ Khi Billy, chính ông ấy, khi tôi đang ăn điểm tâm tại của ông, ông nói, “Anh biết chuyện gì không?” Nói, “Đây là tấm gương.” Ông nói, “Tôi sẽ đi vào...” Nói, “Thánh Phao-lô đã đi vào một thành phố, ông có một người cải đạo. Và ông ấy đã quay trở lại, một năm sau đó, ” và nói, “một người cải đạo sinh ra ba mươi người nữa.” Ông nói, “Tôi sẽ đi vào một thành phố trong sáu tuần, và có ba mươi ngàn người quyết định, và tôi có thể trở lại trong sáu tháng và không thể tìm thấy ba mươi.” [Băng trống—Bt.]

¹⁴⁹ Ồ, bây giờ, tôi ngưỡng mộ người đó vì sự can đảm của ông, nhưng tôi muốn hỏi ông một câu. “Ai đã nhận những người cải đạo của Phao-lô? Mục sư lười biếng điều gì về người đó?” Đó là gì? Phao-lô đã ở lại với anh ta cho đến khi anh ta hoàn toàn là con cái của Đức Chúa Trời, được sinh ra bởi Thánh Linh. Ông đã

đưa người đó đi rất xa trong Đấng Christ cho đến nỗi người đó không thể nhìn lại.

¹⁵⁰ Họ chỉ bước lên và có thể gia nhập giáo hội, hoặc thậm chí nói tiếng lạ. Tôi tin vào việc nói tiếng lạ. Tôi tin Đức Thánh Linh nói tiếng lạ. Nhưng tôi biết rằng không phải những người nói tiếng lạ đều có Đức Thánh Linh. Thấy không? Tôi đã thấy các thầy phù thủy nói tiếng lạ, và uống máu từ sọ người, và kêu gọi ma quỷ, nói tiếng lạ và thông giải nó. Điều đó không phải là bằng chứng. Không, không. Sự Sống của Đấng Christ trong anh em, bông trái tự nó làm chúng, chính là điều đó. Nhưng chúng ta giải quyết về điều đó, “Nếu một người nói tiếng lạ, chỉ thế thôi, hãy để người đó đi vào.” Hãy xem những gì anh em có ngày hôm nay. Thấy không? Điều đó đúng, nói tiếng lạ, nhưng không phải tất cả là Lẽ thật.

¹⁵¹ Giống như người da màu đang ăn một lát dưa hấu. Anh ấy nói, “Anh thích nó thế nào, Mose?” Người ấy nói, “Thứ đó tốt, thưa ông chủ, nhưng chắc chắn có một số miếng nữa thì tốt hơn.”

¹⁵² Nếu tôi có thể nói tiếng lạ, chắc chắn có thêm một số điều về Điều đó. Thấy không? Nhưng chúng ta làm gì? Giống như Y-sơ-ra-ên, đã định cư trên một điều đó, và đi lang thang trong đồng vắng bây giờ trong bốn mươi năm, vẫn không có phần còn lại của Nó trong miền đất hứa. Đó chính xác là những gì chúng ta đã làm.

¹⁵³ Sam-sôn đang đứng đó, (tôi phải vội vàng), phải nhìn lại, nghĩ về tất cả những điều đó. Và ông ở đây, chính lý do ông được đẩy lên, ông đã bị mù. Và ở đó vóc dáng to lớn vĩ đại của ông, tổ chức vĩ đại của ông về thân thể con người, một núi thịt đang đứng đó, những cơ bắp to lớn vĩ đại của ông, nhưng không có sức mạnh.

¹⁵⁴ Chúng ta đứng đây ngày hôm nay. Trở lại khi Ngũ Tuần đã từng xếp hạng rất nhiều, có lẽ bốn hay năm trăm người trên toàn quốc, ngày nay đó là hội thánh phát triển nhanh nhất trên thế giới. Chúng ta đang đi vào điều gì? Một nhóm các thành viên. Với cơ cấu vĩ đại của chúng ta, chúng ta nên to khỏe gấp mười ngàn lần so với khi chúng ta bắt đầu. Và chúng ta thì yếu hơn gấp vạn lần khi chúng ta bắt đầu, bởi vì chúng ta đang xây dựng nó trên một—một nền tảng không đầy, trên tổ chức, điều gì đó mà Đức

Chúa Trời đã nguyên rửa. Và làm thế nào chúng ta có thể xây dựng một—một hội thánh dựa trên những tro tàn của Sô-đôm và Gô-mô-rơ?

155 Tôi hy vọng anh em không ghét tôi, nhưng anh em cứ ngồi yên một phút và lắng nghe. Thấy không?

156 Ngài không thể làm điều đó. Những gì Đức Chúa Trời đã rửa sả, Ngài đã rửa sả. Thế thì, giữ tôi tránh xa bất cứ điều gì mà Đức Chúa Trời đã rửa sả. Tôi đang muốn những gì Ngài đang ban phước. Đúng thế.

157 Để ý khi ông đứng đó, suy nghĩ. Các lãnh chúa, nửa say nửa tỉnh, đang đứng đó, “Tôi nhớ con người vĩ đại đó. Tôi nhớ khi ông ta đứng với một cái xương hàm của một—của một con la, trong tay. Tôi còn nhớ khi ông nhổ cọng thành Gô-la và bước lên đỉnh đồi. Tôi nhớ tất cả những điều này. Khi con sư tử rống đuổi theo ông, con thú nhỏ bé đó, và Thánh Linh đến trên ông, và ông đã xé con sư tử đó ra làm đôi, bằng tay mình. Và ở đây ông đứng, bị trói, bởi một đứa trẻ đang dẫn ông đi vòng quanh. Và thần của chúng ta, thần cá Đa-gôn, đã giành được chiến thắng trước ông.”

158 Thế đấy. Thế gian đã bò vào trong giáo hội, đã giành được chiến thắng. Nó lột trần phụ nữ chúng ta. Nó đặt một ham muốn trong lòng mọi người là ở nhà và xem ti-vi thay vì đi nhà thờ và buổi nhóm cầu nguyện. Tình yêu của thế gian đã bò vào và lấy đi hội thánh Ngũ Tuần của chúng ta trong một cuộc chạy đua xuống địa ngục.

159 Sự ham muốn và đức tin? Đưa một người qua hàng người cầu nguyện và để người đó thấy bất cứ điều gì xảy ra; tối hôm sau, họ trở lại ngay. Dòng dõi Áp-ra-ham? Đức tin không có ở đó. Nó nên có ở đó, nhưng nó không có. Khi anh em...

160 Đức Chúa Trời đã phán bảo Áp-ra-ham một lần, và ông đã tìm kiếm điều đó trong hai mươi lăm năm. Cho dù nó có lùi lại bao xa, tôi có thể nghe ông nói với Sa-ra, “Hãy đi ra ngoài đó, nàng đã sáu mươi lăm tuổi. Đi mua một ít kim băng, và mua một số ghim và làm một ít tất len trẻ con. Chúng ta sẽ có con.”

“Làm sao anh biết mình sẽ có nó?”

“Đức Chúa Trời đã phán vậy.” Và điều đó không có gì bàn cãi.

161 Đầu tiên, đấy, bà đã qua tuổi mãn kinh khoảng hai mươi năm. Ông đã sống với bà từ khi bà khoảng mười sáu tuổi, khi còn là một thanh niên. Không có gì khác biệt; đã không nhìn vào điều đó; đã không xem xét điều đó. Ông đã xem xét những gì Đức Chúa Trời đã phán. Tự tách mình ra khỏi mọi sự vô tín, đi vào đồng vắng.

162 Đó là nan đề ngày nay. Anh em muốn tự lập nên cho mình với một tổ chức của sự không tin, thay vì tách mình ra khỏi những điều thuộc về thế gian; anh em muốn thấy anh em có thể đi gần đến bờ vực tội lỗi như thế nào. Thấy anh em có thể tránh xa nó bao xa.

163 Nhưng họ đã ở đây. Ba mươi hay hai mươi tám ngày đầu tiên trôi qua. Cử tọa nhiều thành phần bây giờ, và quý vị người lớn biết tôi đang nói về điều gì. “Sa-ra, em yêu, em cảm thấy thế nào?”

“Không có gì khác nhau cả, Áp-ra-ham.”

“Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ có nó, dù thế nào đi nữa.”

“Làm sao anh biết?”

“Đức Chúa Trời đã phán vậy.”

164 Mười năm trôi qua. “Cứ giữ chúng những cái kẹp nằm ở đó, và tất cả tả lột.”

165 Một số người bạn của ông đến gần, “Áp-ra-ham, tổ phụ của các dân tộc, ông có bao nhiêu người con?”

166 “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Vào lúc này, không có, nhưng tôi sẽ có chúng.”

“Bằng cách nào, hả ông? Ồ, ông đã chín mươi tuổi.”

167 “Không tạo nên sự khác biệt nào. Nó sẽ là một phép lạ lớn hơn bây giờ nếu nó đã xảy ra ở đó cách đây hai mươi năm.”

168 Nhưng, ngày hôm nay, “Tôi đã được cầu nguyện cho tối hôm qua. Tôi không cảm thấy tốt hơn chút nào ngày hôm nay.” Dòng dõi Áp-ra-ham đó?

169 Có chuyện gì vậy? Anh em đã bị lột trần. Những thớ thịt của hội thánh anh em vẫn còn đó; tổ chức của anh em cũng vĩ đại

như của Giám Lý hay Báp-tít. Anh em đang xây dựng với cơ cấu này luôn mọi lúc, nhưng đức tin chân thật đó ở đâu? Ồ, anh em vỗ tay, anh em la lớn và hát các bài hát, và nhảy múa. Chà, tôi đã thấy điều đó xảy ra trong nhiều buổi nhóm của các thuật sĩ, phù thủy, thấy họ vỗ tay, và nói tiếng lạ, thông giải, và nhảy lên nhảy xuống. Cha Thiêng liêng cũng có điều tương tự. Đó không phải là những gì tôi đang nói về.

¹⁷⁰ Tôi đang nói về một đức tin chân thật mà có thể mở ra lời hứa của Đức Chúa Trời, và đứng đó và làm cho nó sống động, một việc Kinh Thánh.

¹⁷¹ Những người Hồi giáo, tôi đã thấy họ ngã trên đường phố và la hét, “A-la, A-la, A-la,” cho đến khi họ đạt được ý thức như vậy. Và tôi và Billy Paul đã đứng đó và thấy một người đàn ông lấy một thanh gươm và khoan nó ngay dưới tim mình, và một bác sĩ đổ nước qua phía bên này và đi ra phía bên kia. Thấy anh ta lấy một—một mảnh, như một cây thương, và đưa nó qua môi và lên qua mũi anh ta, và thậm chí không chảy máu một giọt. Đâm những mảnh vụn dưới móng tay của ông, la lớn, “A-la, A-la, A-la! A-la, A-la, A-la! A-la, A-la,” như thế. Một người Hồi giáo, và coi thường những tư tưởng của Chúa Jê-sus Christ. Anh ta không có Đức Thánh Linh. Không, không, nhưng anh ta có cảm xúc. Đúng vậy. Chúng ta...

¹⁷² Cơ-đốc giáo không hoàn toàn là một cảm xúc. Dị giáo có thể tạo ra nhiều tâm lý như—như—như Cơ-đốc giáo có thể; nhưng đó không phải là Lễ thật. Chúng ta muốn có Lễ thật. Đấng Christ là Lễ thật.

¹⁷³ Chúng ta làm gì? Chúng ta đã sửa soạn chính mình để chúng ta đứng giống như Sam-sôn, bây giờ, khi ông đứng đó suy nghĩ về những gì ông có thể có. Tôi nghĩ, ngày hôm nay, hội thánh nên đứng và suy nghĩ với tôi, một vài phút, những gì chúng ta có thể có nếu những điều này đã không làm điều này. Những gì chúng ta có thể có!

¹⁷⁴ Rồi nó đến trong tâm trí của ông, điều gì đó đã đến. Tôi tin Đức Chúa Trời đã làm điều đó. Ồ, nếu nó có thể chỉ xảy ra trên khu cắm trại này! “Có một khả năng.” Có một khả năng. Đức Chúa Trời đang tha thứ. Có một khả năng.

175 Chúng ta không ở lại đây lâu. Thời gian của chúng ta sắp hết. Sự liên minh của các giáo hội đang chiếm lấy đất nước. Nó sẽ hợp nhất với đạo Công giáo. Chúng ta đã có người đó trong đó một cách chính xác.

176 Ước gì tôi có thời gian để đi vào điều đó, để cho anh em thấy rằng đất nước này hoàn toàn giống như Y-sơ-ra-ên. Họ đến một vùng đất lạ, đuổi những người cư ngụ ra ngoài, và thừa hưởng vùng đất đó. Đó là những gì chúng ta đã làm. Y-sơ-ra-ên, họ đã có con người đầu tiên, con người vĩ đại, những người như vậy như Giô-suê, những người như vậy như Đa-vít, như Sa-lô-môn; nhưng cuối cùng xuất hiện một người trên—trên cương vị làm vua, một A-háp, một kẻ phản loạn. Chúng ta đã có một người vĩ đại, một Washington, một Lincoln; nhưng bây giờ họ đã làm gì? Chính điều mà chúng ta đến đây vì sự tự do, các bạn đã đưa nó vào Nhà Trắng, bởi vì anh em nghĩ về chính trị của mình nhiều hơn là về Đấng Christ. Hoàn toàn đúng.

177 Và nên nhớ, trong thời gian đó, tất cả các mục sư truyền đạo đều nhượng bộ. Giê-sa-bên là người lãnh đạo. Hãy lắng nghe, chính A-háp là một người khá tử tế, nhưng Giê-sa-bên là cái cổ đằng sau cái đầu. Bà là người đã làm điều đó. Bà là kẻ nổi loạn. Tôi không có gì chống lại người đó, như một tổng thống, nhưng chính là hệ thống Giê-sa-bên đứng đằng sau nó. Anh em không thể thấy, những giáo hoàng này và các thứ đang đến bây giờ, một người đang dấy lên rằng “không biết Giô-sép.” Và điều đầu tiên anh em biết, ngay bây giờ chúng ta đang yêu cầu giáo hội Tin Lành củng cố với nó, và mọi tổ chức sẽ đi ngay vào liên hiệp các giáo hội, và ở đó anh em bị mắc bẫy.

178 Chúng ta đang sống nhờ tiền thuế mà sẽ được trả trong bốn mươi năm nữa kể từ ngày hôm nay. Đất nước tan vỡ. Nó ở đâu? Ai đã có tiền? Chúng ta không có nó? Mối quan hệ của chúng ta—của chúng ta không tốt. Chúng ta phải có vàng. Ai đã có nó? Giáo hội Công giáo. Họ sẽ làm gì? Trước khi những người đàn ông uống rượu ứt-xki này và tất cả những người nắm giữ và dự trữ vĩ đại này sẽ từ bỏ nó, họ sẽ hoàn toàn bán tháo, và giáo hội sẽ cho đất nước mượn tiền. Và những gì nó sẽ làm, nó sẽ bán quyền thừa kế của nó ngay vào đạo Công giáo. Thế thì anh em

sẽ làm gì? Đó là vàng của thế gian, họ và người Do Thái, và đó là giao ước mà ông lập với Y-sơ-ra-ên.

179 Đấy, anh em đọc giả Kinh Thánh có thể dạy điều đó trong hội thánh của mình. Anh em thấy đấy, tôi chỉ đang tỏ cho anh em thấy tôi tin điều tương tự.

180 Đó là cách nó sẽ phải ứng nghiệm, và chúng ta đã có nó ngay tại đó bây giờ. Và chúng ta ở đây, tổ chức, với dấu hiệu của con thú trên chúng ta, thật chính xác giống như con thú đầu tiên; một hình ảnh đối với nó, một liên hiệp các giáo hội, gia nhập một quyền lực. Và họ đã làm một hình tượng cho con thú, để cả hai đều có thể nói, và nó đã làm giống như con thú đầu tiên đã làm trước nó. Ngay trong nanh vuốt của chúng ta! Ô, hỡi những người non nớt!

181 (Mấy giờ rồi?) “Có khả năng không?” Sam-sôn đứng đó và nói...(Mấy giờ?) Chỉ...“Có khả năng không?” Sam-sôn chột nghĩ, “Đức Chúa Trời vĩ đại đó! Ngài có mặt khắp mọi nơi. Ngài là Đức Chúa Trời đời đời. Ta thấy lỗi lầm của mình. Ta sẽ ăn năn.” Và ông đã bật khóc.

182 Có một khả năng mà chúng ta có thể làm điều giống như vậy. Họ trong thời đó...Ngày nay không thấy khả tượng, giống như Sam-sôn. Nếu chúng ta chỉ có thể nhìn thấy khả tượng về một tình trạng khả thi! Bắt đầu ngay tại đây, ngay bây giờ. Một khả năng có thể thực hiện được, đấy.

183 Họ ngồi chật cứng, và vỗ tay, và tự hỏi điều gì sẽ xảy ra. Anh em sẽ thấy một ngày nào đó, anh em sẽ đi ra phía cuối của đỉnh thời gian đó, đấy, lúc đó. Có những buổi nhóm tuyệt vời, và những thứ thuộc về thế gian, lấp lánh, “Ồ, chúng tôi nghĩ, ồ, anh biết gì không? Chúng tôi có nhiều thành viên hơn bao giờ hết. Và chúng tôi có thể xây dựng những tòa nhà hàng tỷ đô la, có nhiều tiền hơn chúng tôi đã từng có, có lẽ những giáo hội tốt hơn một số người Tin Lành hay một số người khác đã có. Ô, chao ôi! Sự uyên bác; ồ, chúng tôi đưa con cái chúng tôi đến trường, và xây dựng những thần học viện mới cho chúng đi vào đó.”

184 Hãy để tôi nói với anh em ngay bây giờ. Một người có học vấn, không có Đức Thánh Linh, lấy cho mình, mọi bằng cấp người đó

có được, cách xa Đức Chúa Trời hơn. Đúng vậy. Anh em nói, “Tôi đã có bằng Cử nhân Văn chương.” Thế thì anh em chỉ cách xa hơn một chút so với lúc trước. Tách một quả trứng trong một nguyên tử, và vấp ngã trên một ngọn cỏ mà họ không biết gì về nó. Anh em đã nghe người xưa nói, “Những kẻ ngu dại sẽ bước đi với đôi giày có móng guốc, nơi mà các Thiên sứ sợ phải giẫm lên.” Đúng vậy, sự uyên bác, nhưng nó không mang lại Thánh Linh. Nó không mang lại những công việc và Sự Sống của Chúa Jêsus Christ.

¹⁸⁵ Vấn đề của nó là, hội thánh ngày nay không giống như Sam-sôn. Họ không muốn trả giá. Sam-sôn đã cầu nguyện đúng khi ông cầu nguyện, “Lạy Chúa, xin để con chết với kẻ thù.” Ông biết nó sẽ phải trả giá cho ông điều gì đó. Ông biết sẽ phải trả giá điều gì đó. Nó sẽ trả giá cho anh em điều gì đó, nó sẽ trả giá cho tôi điều gì đó; uy tín xã hội của anh em, địa vị và địa vị của anh em trong giáo phái. “Lạy Chúa, thế thì, xin để con chết. Con thấy mục đích của Ngài.” Ông biết nó sẽ phải trả giá cho ông điều gì đó. Anh em phải sẵn sàng để chết, với kẻ thù của mình, để nhận được những ơn phước của Đức Chúa Trời. Sam-sôn sẵn sàng trả giá, để có được quyền năng của Đức Chúa Trời lần nữa trên ông. Ông sẵn sàng làm điều đó. Còn anh em?

¹⁸⁶ Anh em có sẵn sàng hy sinh các chương trình truyền hình của mình không? Và, anh em biết đấy, trước đây chúng ta thường sai khi đi xem phim. Nhưng bây giờ ma quỷ đặt một cái máy trên anh em, mang nó vào ngay trong nhà với anh em. Đúng vậy. Thấy không?

¹⁸⁷ Tôi thường đến gặp một thầy giảng Giám Lý lớn tuổi, thường hát một bài:

Chúng ta hạ những thanh chắn xuống, chúng
ta hạ những thanh chắn xuống,
Chúng ta đã thỏa hiệp với tội lỗi.
Chúng ta hạ những thanh chắn xuống, những
con chiên đã ra ngoài
Nhưng làm thế nào những con dê vào được?

Anh em hạ những thanh chắn xuống, chỉ thế thôi.

188 Ô, tôi nghe người nào đó nói, “Bây giờ hãy đợi một chút, Anh Branham, chúng ta có những buổi nhóm phục hưng!” Vâng, đó là gì? Một cuộc phục hưng giáo phái. Đúng vậy. Hãy nhìn vào đạo đức của anh em và sự khác biệt của anh em. Nó có phải là một sự phục hưng không? Có một thời gian tan vỡ không? Có thời gian mà mọi người có thể liên kết với nhau và có sự thông công không? Nếu tổ chức của anh em ở trong đó, “nó ổn thôi.” Ngày càng xa rời Lời mọi lúc, đúng thế, tạo nên những giám mục mới và mọi thứ. Thấy không?

189 Sam-sôn biết rằng tình trạng sa ngã hiện tại của ông không thể tạo ra sức mạnh cho sự thách thức của thời đại.

190 Thưa quý ông bà, các anh chị em của tôi, cho phép tôi nói điều này. Hội thánh, trong tình trạng giáo phái hiện tại của nó, không thể tạo ra sức mạnh để thách thức thời gian, để gọi nó là một thời gian. Những người nam và người nữ muốn có Đức Chúa Trời, những tấm lòng chân thật. Và anh chị em có thể rời bỏ một—một ngôi và đi đến hai ngôi, anh em có thể rời bỏ phe hai ngôi và đi đến ba ngôi, và anh chị em có thể làm tất cả *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*; các bạn chỉ đang kéo một tờ giấy, hoặc—hoặc là tranh đua đi truyền giáo, hay hành động như thể tôi không biết điều gì, một đứa trẻ vị thành niên. Đúng vậy. Anh em không hiểu nó như thế. Sức mạnh sa sút của chúng ta, nó không thể đáp ứng thách thức của thời đại này. Các giáo phái sẽ không nhận lấy sự chứng thực của Lời.

191 Khi mà, Chúa Jêsus Christ, như tôi đã cố gắng nói với anh em tối hôm qua, đã hứa điều này trong những ngày sau rốt. Ngài đã hứa có nó ở đây. Và anh em biết điều đó, bởi Kinh Thánh. Và trong mười lăm năm, đi đi lại lại khắp đất nước, và chúng trở nên tồi tệ hơn mọi lúc. Đúng vậy. Đây, họ không muốn điều đó.

192 Họ nói, “Ồ, bây giờ, anh ấy liên kết với một ngôi.” Hay là, “Anh ta liên kết với ba ngôi. Anh ta làm *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*.” Chúng ta kết hợp với Đấng Christ, trong mọi tổ chức, cố gắng...

193 Nhưng Đức Chúa Trời nhìn thấy điều đó, rằng họ thấy Nó. Và những tín đồ thật giống như cô gái điếm nhỏ bé, tối hôm qua; ngay khi Nó lóe lên trên con đường của nàng, và hạt giống Sự

Sống đang nằm ở đó, nàng đã tin Nó. Đó là tất cả, nó bắt lửa ngay bây giờ. Khi có hàng ngàn người đang đứng đó, làm trò cười về Nó, nhưng nàng thì không. Nàng biết rằng đó là Đấng Mê-si. Nàng biết rằng đó là lời hứa, rằng, khi Ngài đến, Ngài sẽ làm điều đó.

¹⁹⁴ Không lạ gì, nếu chúng ta chỉ biết điều giống như vậy! Chúng ta có bị quẩn trong tổ chức của chúng ta, thậm chí chúng ta bị cấm nhìn vào Nó không? Tự hỏi nếu anh em nhìn vào những—những tạp chí và tranh ảnh, và sự ô uế cũ kỹ của thế gian, thay vì đọc Kinh Thánh giống như anh em nên đọc? “Người ta sống không phải chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng nhờ mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.”

¹⁹⁵ Con cái chúng ta, những chàng trai của chúng ta, đã trở thành một đám Ricky và Ricketta nhỏ, anh em biết điều đó đúng, một đám người đua xe dưới đường phố và mọi thứ như thế. Và anh em tìm thấy một chàng trai Ngũ Tuần ở đâu? Với chiếc xe đua của mình, trên đường phố. Anh em tìm thấy người chị ở đâu? Xuống căng tin ở đâu đó, đang chơi nhạc rock-and-roll. Anh chị em tìm thấy bố và mẹ ở đâu? Bố, ra ngoài chơi gôn, hay ở đâu đó như thế, và mẹ ra ngoài trong một hội may vá của nhà nghỉ nào đó bà thuộc về, hay điều gì đó. Khi mà, nó nên là một gia đình nhóm lại với nhau dưới sự lãnh đạo của Đức Thánh Linh, với Kinh Thánh trở lại. Đó là nơi chúng ta đã trôi dạt đến. Không chỉ trích, nhưng chỉ làm anh em lay động một chút, đấy, là anh em sẽ hiểu.

¹⁹⁶ Mọi lúc, và (ồ, tôi phải kết thúc) người Phi-li-tin không hề để ý điều gì đang xảy ra. Có điều gì đó đang xảy ra, bởi vì điều gì đó bắt đầu hành động trong lòng Sam-sôn, “Có một điều có thể được,” đấy. Ông cảm thấy trở lại xem nó có còn ở đó không.

¹⁹⁷ Một số phụ nữ có một thời gian khó khăn bây giờ, biết được cho là có nó. Nhưng xem thử lời hứa của Ngài có còn ở đó không, xem thử Ngài có còn thực hiện...Chỉ cảm thấy lại và xem thử Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

¹⁹⁸ Ông đã cảm thấy điều đó. Ông biết có điều gì đó. Ông ngẩng đầu lên. Ông không có mắt. Họ không để ý những giọt nước mắt chảy xuống từ những cái hốc mắt trống không, nơi mà những

tuyến nước mắt đang chảy xuống. Đầu ông ngược lên, môi ông mấp máy chậm rãi, nước mắt chảy xuống từ hốc mắt. Ông đang ăn năn. Ông biết rằng Đức Giê-hô-va vẫn sống. Mặc dù ông đã làm sai, ông biết Ngài vẫn là Đức Chúa Trời. Những giọt nước mắt tuôn rơi trên má ông, khi ông đứng đó. Người Phi-li-tin quá say nên không để ý điều đó.

¹⁹⁹ Nếu những thành viên trong giáo hội của anh em, những đồng nghiệp của anh em trong nhà thờ không để ý điều đó, anh em cứ tiếp tục cầu nguyện. Ông muốn thấy, một lần nữa, Lời Đức Chúa Trời được bày tỏ trước đám người ngoại đạo, say xỉn, mù quáng, những người không tin đó. Nếu đó là sự đói khát của hội thánh ngày nay, để thấy một lần nữa, sự phục hưng do Đức Chúa Trời sai đến, kiểu xưa, từ bực giảng đến người bảo vệ, một cuộc phục hưng kiểu xưa với quyền năng của Đức Chúa Trời, một—một Phúc âm mà thanh tẩy một người cách xuyên suốt, từ bên trong ra ngoài; nòng súng thẳng, điển hình thuở xưa, rừng cây, màu xanh da trời, sự giết chết, tôn giáo giết chết tội lỗi mà lấy đi tất cả Hollywood ra khỏi anh chị em, đó là điều được quan tâm.

²⁰⁰ Ông ở đó, đang cầu nguyện. Không phải là một giáo phái mới bây giờ, một tín điều mới; nhưng một sự chứng thực của Lời. “Lạy Chúa, Ngài đã từng ở trên con, Ngài đã từng ban cho con sức mạnh. Nếu con chỉ có sức mạnh đó! Con có những cơ bắp đó, nhưng chúng yếu đuối.”

²⁰¹ Chúng ta có những thành viên, nhưng họ yếu đuối. Họ yêu những điều thuộc về thế gian hơn là yêu những điều...Anh em nói tôi là tất cả...Ồ? Hãy nhìn vào các giáo hội và tìm thấy. Đừng cố chối bỏ nó. Hành động của anh em nói lên nhiều hơn lời nói của anh em, đấy.Ồ, vâng, có nhiều thành viên hơn, cơ bắp lớn hơn, nhưng sức mạnh của Chúa ở đâu? Cơ bắp to lớn của anh em sẽ không đáp ứng được thách thức của thời đại này, đức tin cất lên để lấy Hội thánh ra khỏi điều này trước khi sự phán xét giáng xuống trái đất.

²⁰² Và sự phán xét sắp sửa giáng xuống. Tôi sẽ nói, như người bạn của tôi Jack Moore đã nói; nếu Đức Chúa Trời để cho nước Mỹ vượt qua với những điều nó đang làm bây giờ, Ngài về

phương diện đạo đức sẽ làm dấy lên Sô-dôm và Gô-mô-rơ và xin lỗi nó, vì đã đốt cháy nó. Đúng! Sự phán xét là kế tiếp.

²⁰³ Chúa ôi, xin lấy tất cả thế gian ra khỏi con. Xin ban cho con đức tin, Ôi Chúa, để được Cất lên. Vì, sẽ có hai người trên giường, và một người sẽ được cất đi, một người bị để lại. Hai người sẽ ở trong—trong ghế ô tô, và một người sẽ được cất đi và người kia sẽ bị để lại. Nó sẽ xảy ra trong chốc lát.

Anh em nói, “Anh Branham, khi nào nó sẽ xảy ra?”

²⁰⁴ Anh em có thể chỉ trích điều này. (Ồn không nếu nói điều đó?) [Một anh em nói, “Cứ nói đi, thưa anh.”—Bt.] Cho phép tôi đưa ra một chút điều gì đó ở đây. Một ngày nào đó anh em sẽ tìm thấy.

²⁰⁵ Anh em sẽ nói ở đó, “Ồ, tôi được dạy rằng có *điều này, điều kia, và điều nọ*, sẽ xảy ra trước khi Chúa đến. Sẽ có một thời kỳ hoạn nạn lớn, và chúng ta sẽ trải qua nó.” Thấy không? Thấy không?

²⁰⁶ Anh em biết đấy, có lần Chúa Jê-sus được hỏi một câu. Người ấy hỏi, “Tại sao các thầy thông giáo nói rằng Ê-li phải đến trước?”

²⁰⁷ Và Chúa Jê-sus phán, “Ta nói cùng các ngươi, Ngài đã đến rồi, mà các ngươi không biết.”

²⁰⁸ Một trong những ngày này anh em sẽ nói, “Ồ, tôi nghĩ Hội thánh đang đi, phải làm *điều này, điều kia, và điều nọ*. Tôi nghĩ sẽ có một sự Cất lên. Tôi nghĩ...”

²⁰⁹ Đấy, nó sẽ là sự bắt đi bí mật. Nếu Ngài lấy một người ở đây tại Hot Springs, và một người ở nơi nào khác, và một người ở dưới đó, và một người ở đó, sẽ tạo nên hàng triệu người trong số đó đi lên từ mặt đất. Và có ít nhất năm trăm người, mỗi ngày, bị mất trên thế giới, và thậm chí chúng ta không biết họ đã đi đâu. Hãy xem, sự Cất lên sẽ tạo nên tất cả những người ngủ trong bụi đất, điều đó đúng với Đức Chúa Trời.

Họ sẽ nói, “Ồ, tôi nghĩ một sự Cất lên sẽ xảy ra.”

“Nó đã trôi qua rồi, và anh không biết. Anh bị để lại.” Thấy không?

“Ồ, mọi thứ đang diễn ra...” Vâng, thưa quý vị.

210 Đó là sự Đến bí mật, sự Cất lên là, đến để đem đi như kẻ trộm. Giống như cuốn sách đó tôi đã đọc lúc đó (nó là gì), Juliet và Romeo. Ngài đến vào ban đêm, khi dân sự đang ngủ trong thế gian, và tất cả hội thánh đều ở trong thế gian. Và đột nhiên, tiếng kêu đến, và họ bị đem đi.

211 Hãy lắng nghe, anh em đã nghe rất nhiều trong những Thương Gia Cơ-đốc, những Người Phúc Âm Trọn Vẹn, nói, “Ồ, anh biết đấy, Mục sư Cha Thánh A gì đó! Những người Trưởng Lão đang bắt đầu nhận lãnh Đức Thánh Linh. Những người Lutheran đang bắt đầu nhận lãnh Đức Thánh Linh.”

212 Hỡi anh em là đám người đang ngủ! Anh em há chẳng biết sao? Chúa Jêsus phán, “Khi trinh nữ ngủ gục đó đến mua Dầu, chính lúc đó Chàng Rể đến, và nàng đã đi vào.” Hãy nhớ, họ đã không có được Nó! Đúng thế không? Như Booth-Clibborn đã nói, “Hả?” Ừ-m. Họ có thể, đã trải qua một số cảm xúc, nhưng họ thực sự không hiểu được Nó. Khi họ đến mua Dầu, đã quá muộn.

213 Và họ ở đây bây giờ, tín đồ Trưởng Lão, tín đồ Lutheran; hãy nhìn vào *Tiếng* của Thương Gia Phúc Âm Trọn Vẹn đó, và đám cháu Ngũ Tuần đó với những anh em giáo phái này, nghĩ rằng đó là điều gì đó vĩ đại. Anh em có thể hỏi ngày nào đó, “Ồ, tôi đã nghĩ điều này.”

214 “Nó đã trôi qua rồi, và anh không biết.” Cho phép tôi dừng lại ở đó, bởi vì tôi—tôi không ở đây để giảng dạy giáo lý.

215 Nhưng, những điều có khả năng xảy ra! Anh em không nắm lấy cơ hội đó. Đây là ngày. Đây là thì giờ. Có khả năng xảy ra ngay bây giờ, có lẽ không phải lúc năm giờ. Có một khả năng. “Lạy Chúa, con biết Ngài là Đức Chúa Trời. Con biết Ngài là vậy. Con cách xa Ngài. Nhưng con biết rằng những thớ thịt này của con đã từng rung động với quyền năng của Đức Chúa Trời. Con biết những điều mà con quan tâm cho ngày hôm nay, con tuyên bố là người Ngũ Tuần;” những người nữ, “Tôi đã cắt tóc;” người đàn ông, “Tôi làm điều này, điều kia, hay điều nọ.”

216 Và anh em đàn ông mà sẽ để cho vợ mình mặc quần đùi và làm những gì họ thích, và rồi tự xưng mình là con trai của Đức Chúa Trời, thật xấu hổ về anh em.

217 Tôi đã đi đến một giáo hội giáo phái lớn nào đó, cách đây không lâu, đến một...Họ đã có một buổi nhóm, và tôi đi ra thăm họ. Và mục sư đưa tôi ra ngoài, và ông định giới thiệu tôi với vợ ông. Bà ấy là người chơi piano. Và người phụ nữ đó mặc một chiếc váy quá chật đến nỗi da gần như lộ ra bên ngoài. Bà ấy đã trang điểm, và đeo đủ thứ trên tai.

218 Và tôi nói, “Anh ơi, anh muốn nói rằng vợ của anh—của anh là một thánh đồ phải không?”

Nói, “Vâng, thưa ông.”

219 Tôi nói, “Chị ấy trông giống như không phải.” Tôi nói, “Tôi chưa bao giờ thấy ai như vậy trong danh của Ngũ Tuần và sự thánh khiết!”

220 Ồ, thưa anh em, chúng ta cần một sự dọn dẹp nhà cửa, từ bục giảng đến tầng hầm. Và một trong những ngày này...Anh em nói, “Tôi là người Ngũ Tuần.” Điều đó không có nghĩa gì hơn là một con lợn, đối với Đức Chúa Trời. Điều đó không liên quan gì với Đấng Christ. Đó chỉ là một cái tên. Anh em phải là Ngũ Tuần trong lòng mình, những bông trái của Thánh Linh. Để ý. Ồ, chào ôi!

221 Ông ấy ý thức được điều gì sẽ xảy ra nếu Đức Chúa Trời nhậm lời cầu nguyện của ông.

222 Anh em có ý thức không? Anh em có biết rằng tổ chức đó sẽ dứt phép thông công anh em không? Anh em có nhận ra mình đang đi ngay vào sự liên hiệp của các giáo hội, và những điều mà anh em đang đi ngay vào không? Anh em có nhận ra điều gì sẽ khiến anh em phải trả giá không? Anh em biết những người phụ nữ mà anh em chơi bài với họ sẽ gọi anh em là “cổ hủ” và tất cả những thứ đó không? Bởi vì anh chị em sẽ không cho con cái mình mặc quần đùi, và anh chị em đang làm những điều này, anh chị em biết nó sẽ phải trả giá bằng gì không? Tốt hơn anh em nên tính đến nó trước khi bắt đầu, đấy. Tốt hơn anh em nên suy nghĩ về điều đó. Vâng. Tốt hơn anh em—tốt hơn anh em nên nói chuyện đó với Đức Chúa Trời, trước khi anh em bắt đầu.

223 Ông đã biết, nếu lời cầu nguyện của ông được nhậm; nhưng ông đã sẵn sàng, và ông chân thành.

224 Nếu hội thánh chỉ có thể ở trong tình trạng đó! Nếu anh em sẵn sàng ngay bây giờ, nếu anh em chân thành, nếu anh em thực sự nghiêm túc, nếu mắt anh em mở ra với những gì tôi đang cố gắng nói với anh em một cách vòng vo! Nếu anh em chân thành, thì hãy nói, “Lạy Chúa, con không quan tâm nó là gì, con sẵn sàng. Con thấy dấu hiệu. Con biết điều đó muộn hơn chúng con nghĩ. Đã đến lúc rồi.”

225 Lúc đó Sam-sôn kêu lớn lên, “Lạy Chúa, họ đã chọc mắt con. Con biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Con biết rằng Ngài có quyền năng để làm điều đó. Con biết Ngài có thể giải thoát con khỏi những gông cùm này. Chỉ một lần nữa, lạy Chúa, chỉ một lần nữa thôi!”

226 Chỉ một lần nữa, lạy Chúa, chỉ một lần nữa thôi! Hãy để có một buổi nhóm cắm trại trên sườn đồi, giống như đã có trên ngọn đồi tại Phòng Cao. Hãy để ở đó một âm thanh từ Trời, giống như một cơn gió thổi ào ào, đẩy dấy mọi nhà, bằng chứng hữu hình về Đấng Christ sống lại.

227 “Chỉ một lần nữa thôi, lạy Chúa, chỉ một lần nữa thôi,” ông kêu khóc. Khi ông kêu lên, trong sự chân thành, đang đứng đó, và đôi mắt bị mù của ông. “Con biết giá phải trả, Chúa ôi, nhưng chỉ một lần nữa thôi!”

228 Đức Chúa Trời đáp lời cầu nguyện. Ông cảm thấy những thớ thịt đang căng thẳng. Cơ bắp của ông bắt đầu căng lại. Sức mạnh chân của ông bắt đầu căng trở lại. Ông nói với cậu bé, “Hãy dẫn ta tới cái trụ bây giờ.”

229 “Xin dẫn dắt con, Chúa ôi, xin dẫn dắt con. Dẫn con đến cột trụ, đến Đồi Sọ. Dẫn con đến cột nơi mà con có thể bị đóng đinh trên thập tự giá, cho đến khi đời sống thế gian cũ của con chết đi ở đây, và tất cả những gì con có. Xin dẫn dắt con đến trụ, Chúa ôi.”

230 Khi ông bắt đầu cảm thấy các bắp thịt căng phồng với quyền năng của Đức Chúa Trời, ông không phải thấy những gì đang xảy ra, ông cảm thấy những gì đang xảy ra. Ông bắt đầu vịn đôi vai, và, khi ông làm thế, tòa nhà sập xuống. Ngày đó, ông đã chinh

phục, ông đã giết nhiều người Phi-li-tin hơn tất cả những ngày còn sống của mình.

²³¹ Thưa các bạn, có khả năng hội thánh này, trong tình trạng này...Bây giờ tôi có khoảng ba hay bốn trang ghi chú ở đó, tôi sẽ cho qua. Có một khả năng. Có một khả năng xảy ra ngay tại đây trong buổi nhóm trại này. Có một khả năng xảy ra ngay tại đây vào giờ này. Có một điều có thể thực hiện, nếu chúng ta sẵn sàng trả giá, chúng ta có thể thấy Công vụ 2 khác xảy ra.

²³² “Một lần nữa thôi, Chúa ôi! Chúng con đã làm nó rối tung lên. Chúng con đã tổ chức. Chúng con đã phá vỡ tình anh em. Chúng con đã phân rẽ mối thông công của chúng con. Chúng con đã lấy một nhóm nhỏ trên đây. Chúng con đang chiến đấu với nhau, và ma quỷ đang ngồi phía sau, nhìn chúng con quất vào nhau. Lạy Chúa, có thể là một lần nữa tất cả trăm hai mươi người trong chúng con có thể đồng một lòng ở một nơi không? Có thể có khả năng rằng có một âm thanh đến từ Thiên đàng, như một cơn gió thổi ào ào không? Một lần nữa thôi, lạy Chúa, một lần nữa thôi!”

²³³ Chúng ta hãy đứng lên tại chỗ, và nói, “Một lần nữa thôi, lạy Chúa! Một lần nữa thôi, lạy Chúa!”

²³⁴ Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, xin đủ nghe, Chúa ôi. Một lần nữa thôi, Chúa ôi! Một lần nữa xin ban Thánh Linh đến buổi nhóm trại này, trong quyền năng và vinh hiển! 🙏

63-0628M Ôi Chúa, Chỉ Một Lần Nữa Thôi
Khu Cắm Trại Của Hội Anh Em Cơ-đốc Liên Hiệp
Hot Springs, Arkansas Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org